

Fremsat den 12. januar 2021 af beskæftigelsesministeren (Ane Halsboe-Jørgensen, fg.)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om sygedagpenge og lov om aktiv socialpolitik

(Suspension af dagpengeforbrug og suspension af G-dage ved hjemsendelser og arbejdsfordeling, forlængelse af retten til sygedagpenge og yderligere forlængelse af 12-månedersperioden i 225-timersreglen som følge af covid-19)

§ 1

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 199 af 11. marts 2020, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 274 af 26. marts 2020, § 2 i lov nr. 473 af 22. april 2020, § 1 i lov nr. 960 af 26. juni 2020, § 1 i lov nr. 1337 af 11. september 2020, § 1 i lov nr. 1642 af 19. november 2020 og senest ved § 2 i lov nr. 1964 af 15. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 55, stk. 7, 1. og 2. pkt., indsættes efter »den 31. august 2020«: »og fra og med den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021«, og som 3. pkt. indsættes: »1. pkt. omfatter også medlemmer, som havde ret til dagpenge efter stk. 8, den 31. december 2020.«

2. I § 55, stk. 8, indsættes som 3. pkt.:

»Medlemmer, hvis dagpengetilførsel udløber i perioden fra og med den 1. november 2021 til og med den 31. december 2021 som følge af suspension af dagpengeperioden efter stk. 7, fra og med den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021, har ret til dagpenge i en periode svarende til perioden nævnt i 1. pkt., dog højst til og med den 28. februar 2022.«

3. I § 56 a, stk. 9, 1., 2. og 3. pkt., indsættes efter »den 31. august 2020«: »og fra og med den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021«.

4. I § 60, stk. 9, indsættes efter »den 31. august 2020«: »og fra og med den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021«, og som 2. pkt. indsættes: »1. pkt. omfatter også medlemmer, som havde ret til dagpenge efter stk. 10, den 31. december 2020.«

5. I § 60, stk. 10, indsættes som 2. pkt.:

»Medlemmer, hvis ret til supplerende dagpenge udløber i perioden fra og med den 1. november 2021 til og med den 31. december 2021 som følge af suspension af perioden med ret til supplerende dagpenge efter stk. 9, har ret til supplerende dagpenge i en periode svarende til perioden nævnt i 1. pkt., dog højst til og med den 28. februar 2022.«

6. I § 73, stk. 10, indsættes efter »den 31. august 2020«: »og fra og med den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021«, og som 2. pkt. indsættes: »1. pkt. omfatter også medlemmer, som havde ret til dagpenge efter stk. 11, den 31. december 2020.«

7. I § 73, stk. 11, indsættes som 2. pkt.:

»Medlemmer, hvis ret til supplerende dagpenge udløber i perioden fra og med den 1. november 2021 til og med den 31. december 2021 som følge af suspension af perioden med ret til supplerende dagpenge efter stk. 10, har ret til supplerende dagpenge i en periode svarende til perioden nævnt i 1. pkt., dog højst til og med den 28. februar 2022.«

8. I § 84 indsættes som stk. 12:

»Stk. 12. Uanset stk. 1, 1. pkt., skal arbejdsgiveren ikke betale godtgørelse til medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som bliver omfattet af en hjemsendelse eller arbejdsfordeling etableret efter overenskomst eller kollektiv aftale fra og med lovens ikrafttræden til og med den 18. marts 2021.«

§ 2

I lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 107 af 2. februar 2020, som ændret bl.a. ved lov nr. 275 af 26. marts 2020, § 3 i lov nr. 473 af 22. april 2020, § 2 i lov nr. 960 af 26. juni 2020, § 1 i lov nr. 1335 af 11. september 2020, § 2

i lov nr. 1642 af 19. november 2020, og senest ved § 1 i lov nr. 2204 af 29. december 2020, foretages følgende ændring:

1. Efter § 26 f indsættes i *kapitel 8 a*:

»§ 26 g. En sygedagpengemodtager, der efter § 24, stk. 2, § 24 c, stk. 1, § 26 f eller § 27, stk. 3, i perioden fra og med den 1. februar 2021 til og med den 28. februar 2021 skal overgå til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, har i 1 måned fra det tidspunkt, hvor personen skulle overgå til jobafklaringsforløbet, ret til fortsat at få udbetalt sygedagpenge i stedet for at overgå til jobafklaringsforløbet, jf. dog stk. 2. Kommunen træffer ved sin afgørelse om, at sygedagpengene skal ophøre efter § 24, stk. 2, § 24 c, stk. 1, eller § 27, stk. 3, samtidig afgørelse om forlængelsen efter 1. pkt. og om datoen for, hvornår den sygemeldte skal overgå til jobafklaringsforløbet med ressourceforløbsydelse.

Stk. 2. For sygedagpengemodtagere, hvor kommunen har truffet afgørelse efter § 26 f om, at sygedagpengeudbetalingen skal ophøre, og personen i perioden fra og med den 1. februar 2021 til og med den 28. februar 2021 skal overgå til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, træffer kommunen inden ophøret af sygedagpenge og overgang til jobafklaringsforløbet fornyet afgørelse om, hvorvidt udbetalingen kan forlænges efter bestemmelserne i § 24 a, stk. 6, § 24 b, stk. 1, eller § 27, stk. 1, nr. 1-7. Kan udbetalingen ikke forlænges efter disse bestemmelser, træffer kommunen afgørelse om forlængelsen efter stk. 1.«

§ 3

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 981 af 23. september 2019, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 473

af 22. april 2020, § 1 i lov nr. 525 af 27. april 2020, lov nr. 959 af 26. juni 2020 og senest ved § 3 i lov nr. 1642 af 19. november 2020, foretages følgende ændring:

1. I § 13 h, stk. 3, ændres: »31. januar 2021« til: »28. februar 2021«.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Lovforslaget kan stadfæstes straks efter dets vedtagelse.

§ 5

For personer, der er omfattet af § 13 h, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 981 af 23. september 2019 med senere ændringer, hvor kommunen forud for denne lovs ikrafttræden efter § 4 har truffet afgørelse om nedsættelse eller bortfald af hjælpen efter § 13 g og § 26, stk. 5-8, i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 981 af 23. september 2019 med senere ændringer, der endnu ikke er effektueret, skal kommunen tilbagekalde afgørelsen og skal samtidig skriftligt orientere personen om, at der er grundlag for en udskydelse af bortfaldsdatoen som følge af forlængelsen af 12-månedersperioden.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Indførelse af perioder, der ses bort fra ved udbetaling af arbejdsløshedsdagpenge
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Indførelse af perioder, der ses bort fra ved karens hver fjerde måned
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Indførelse af perioder, der ses bort fra ved udbetaling af supplerende dagpenge
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.4. Midlertidig suspension af arbejdsgivernes betaling af dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag i særlige tilfælde
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.5. Forlængelse af retten til sygedagpenge
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.6. Yderligere forlængelse af 12-månedersperioden i 225-timersreglen som følge af covid-19
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
 - 3.1. Suspension af dagpengeforbrug og suspension af G-dage ved hjemsendelser og arbejdsfordeling
 - 3.2. Forlængelse af retten til sygedagpenge
 - 3.3. Yderligere forlængelse af 12-månedersperioden i 225-timersreglen som følge af covid-19
 - 3.4. Lovforslagets samlede økonomiske konsekvenser
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
 - 4.1. Suspension af dagpengeforbrug og suspension af G-dage ved hjemsendelser og arbejdsfordeling
 - 4.2. Forlængelse af retten til sygedagpenge
 - 4.3. Yderligere forlængelse af 12-månedersperioden i 225-timersreglen som følge af covid-19
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klima- og miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Konservative og Alternativet har den 16. december 2020 indgået aftale om tillæg til aftale om genåbning af generelle kompensationsordninger.

Situationen med stigende coronasmitte i samfundet er alvorlig. Udviklingen kan ifølge sundhedsmyndighedernes vurderinger hurtigt forværres, hvis der ikke gribes ind. Derfor har regeringen videreført og udvidet en række restriktioner.

Aftalepartierne noterer sig, at der den 9. december 2020 blev iværksat skærpede restriktioner i 38 kommuner. På

grund af den fortsat betydelige smitteudvikling meldte regeringen den 9. december ud, at i alt 69 kommuner ville blive omfattet af en delvis nedlukning af Danmark frem til og med den 3. januar 2021. De skærpede restriktioner blev den 15. december besluttet udrullet til resten af Danmark og der er efterfølgende blevet udmeldt nedlukning af detailhandel og liberale erhverv hen over jul og nytår.

Regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Konservative og Alternativet indgik den 10. december 2020 en aftale om genåbning af de generelle kompensationsordninger for faste omkostninger og selvstændige mv. Dette omfatter også tilsvarende ordninger på kultur- og socialområdet. Sammen med genindførelsen af lønkompressionsordningen, som har

til formål at undgå afskedigelser af medarbejdere samt af-hjælpe berørte virksomheder, indebærer det, at hele Danmarks erhvervs-, kultur- og idrætsliv har adgang til at søge kompensationsordningerne under de nuværende skærpede restriktioner.

Da de sundhedsmæssige restriktioner er skærpet på grund af den betydelige smitteudvikling i store dele af Danmark, er aftalepartierne som opfølgning på aftalen om stimuli af 2. december 2020 enige om at udmønte reserven til forlængelse af hjælpepakker.

Aftalepartierne er enige bl.a. om følgende ændringer:

- Forlænget ret til sygedagpenge
- Forlænget suspension af 225-timersreglen
- Suspension af dagpengeforbruget

Idet de generelle kompensationsordninger er genåbnet, er der enighed om, at der samtidig genindføres en såkaldt død periode i dagpengesystemet, som også var gældende, da de generelle kompensationsordninger blev indført i foråret. Der sikres dermed parallelitet med hjælpen under forårets nedlukning.

Aftalepartierne er således enige om at genindføre suspensionen af dagpengeforbruget for alle dagpengemodtagere i perioden fra den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021 svarende til forlængelsen af de målrettede kompensationsordninger. Perioden medtælles ikke i den lediges dagpengeanciennitet. Det vil være en betingelse, at den ledige er medlem af a-kassen i perioden.

Suspensionen af dagpengeforbruget udmøntes på samme vis som suspensionen af dagpengeforbruget i perioden den 1. marts – 31. august 2020. Ved udmøntningen skal det sikres, at der er sammenhæng mellem suspensionen og forlængelsen af dagpengeperioden på to måneder, som blev indgået med aftale om udvidelse af hjælpepakker af 27. oktober 2020. Det betyder, at ingen dagpengemodtagere, som konsekvens af den her aftalte suspension, mister retten til de to måneders forlængelse, som indgår i aftale om udvidelse af hjælpepakker af 27. oktober 2020. Udmøntningen vil desuden sikre sammenhæng mellem den forlængede dagpengeperiode og suspensionen, så ingen vil kunne opbruge deres dagpengeperiode i perioden den 1. november 2020 til og med den 28. februar 2021.

- Midlertidig suspendering af G-dage ved ordinær arbejdsfordeling og hjemsendelse

Aftalepartierne er enige om midlertidigt at suspendere arbejdsgivers betaling af dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag (G-dage) ved ordinær arbejdsfordeling eller hjemsendelse i perioden 1. januar - 28. februar 2021. Mindsteudbetalingsreglen ved ordinær arbejdsfordeling og hjemsendelser suspenderes i samme periode. Forslaget vil begrænse virksomhedernes omkostninger samt administration ved ordinær arbejdsfordeling og hjemsendelse.

Dette lovforslag udmønter ovenstående elementer fra aftalen af 16. december 2020.

Dog vil udmøntningen af suspension af mindsteudbetalingsreglen ske ved en ændring af bekendtgørelse om ud-

betaling af dagpenge, da suspensionen heraf ikke kræver lovændring.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Indførelse af perioder, der ses bort fra ved udbetaling af arbejdsløshedsdagpenge

2.1.1. Gældende ret

Dagpengeperiodens længde er reguleret i de gældende regler i § 55, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 199 af 11. marts 2020. Det følger af bestemmelsen, at et medlem, der har opnået ret til dagpenge, herunder opfylder et indkomst- eller beskæftigelseskrav, kan modtage dagpenge i en periode (dagpengeperioden), der er sammenlagt 2 år (ydelsesperioden) inden for en periode på 3 år (referenceperioden). Der opnås ret til påbegyndelse af en ny dagpengeperiode, hvis medlemmet dokumenterer på ny at opfylde et indkomst- eller beskæftigelseskrav.

Efter § 55, stk. 2, i loven kan et medlem, som har ret til at få forlænget dagpengeperioden på baggrund af løntimer, der er registreret på beskæftigelseskontoen, efter udløbet af perioden på 2 år inden for 3 år, modtage dagpenge i højst 1 år (ydelsesperioden) inden for en periode på 1½ år (referenceperioden).

I bekendtgørelse nr. 1173 af 26. september 2018 om dagpengeperioden er der i § 3 fastsat nærmere regler om, at dagpengeperioden svarer til sammenlagt 3.848 timer for fuldtidsforsikrede og 3.120 timer for deltidsforsikrede (ydelsesperiode) inden for 36 måneder (referenceperiode).

Der er videre fastsat regler om, at efter udløbet af dagpengeperioden kan et medlem, som har ret til at forlænge dagpengeperioden på baggrund af løntimer, der er registreret på beskæftigelseskontoen, modtage dagpenge svarende til højst 1.924 timer for fuldtidsforsikrede og 1.560 timer for deltidsforsikrede inden for 18 måneder.

Forbrug af ydelsesperioden er reguleret i de gældende regler i § 55, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Efter denne bestemmelse opgøres forbruget af perioden på 2 år (ydelsesperioden) eller på højst 1 år (den forlængede dagpengeperiode) i timer. Ved forbruget af perioden medregnes

- 1) perioder, hvor medlemmet modtager dagpenge,
- 2) perioder, hvor medlemmet deltager i jobrettet uddannelse efter kapitel 9 og tilbud efter kapitel 11-14 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 598 af 16. maj 2020,
- 3) perioder, hvor medlemmet deltager i tilbud om ansættelse med løntilskud hos offentlige eller private arbejdsgivere efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 108 af 3. februar 2020,
- 4) perioder, som ikke er omfattet af nr. 2, hvor et ledigt medlem får udbetalt ydelser under uddannelse efter regler fastsat af beskæftigelsesministeren,
- 5) perioder på op til 6 uger, hvor medlemmet under ledighed modtager sygedagpenge efter lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 107 af 2. februar 2020

- eller dagpenge under de første 14 dages sygdom, jf. § 62, stk. 3, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.,
- 6) perioder, hvor medlemmet modtager efterløn,
 - 7) perioder med ydelser, der træder i stedet for dagpenge, og
 - 8) perioden efter udløb af den periode, der er nævnt i § 57 b, stk. 2, nr. 2, og indtil medlemmet dokumenterer, at virksomhedens ophør er registreret hos Erhvervsstyrelsen, og de skattemæssige forpligtelser dermed er overdraget eller afsluttet, jf. § 57 b, stk. 2, nr. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. inden for medlemmets dagpengeperiode.

Udtrykket ”dagpenge” omfatter også feriedagpenge, jf. § 75 h i loven.

Indplacering i dagpengesystemet sker altid fra den første i den måned, hvori personen tilmelder sig som ledig og starter med at modtage dagpenge. Der kan dog først udbetales dagpenge fra den dato, hvor personen er tilmeldt jobcenteret som arbejdssøgende. Forbruget af ydelsesperioden begynder fra det tidspunkt, hvor der udbetales dagpenge.

Referenceperioden på 3 år henholdsvis 1½ år for den forlængede dagpengeperiode løber fra den 1. i den måned, hvori personen begynder at modtage arbejdsløshedsdagpenge (indplacering).

Dagpengeretten anses for opbrugt alt efter, hvilken dato for udløb af ydelsesperioden eller udløb af referenceperioden, der kommer først. Tilsvarende gælder for forbrug og udløb af den forlængede dagpengeperiode efter § 56 i loven.

Forlængelse af referenceperioden sker efter de gældende regler i § 55, stk. 5, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Efter denne bestemmelse opgøres referenceperioden på 3 år eller højst 1½ år i hele måneder, og der medregnes ikke

- 1) sammenhængende perioder ud over 6 uger, hvor medlemmet modtager sygedagpenge efter lov om sygedagpenge eller dagpenge under de første 14 dages sygdom, jf. § 62, stk. 3, i loven,
- 2) perioder, hvor medlemmet modtager dagpenge efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 106 af 2. februar 2020, og
- 3) perioder med støtte efter lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 798 af 7. august 2019 til pasning af handicappet eller alvorligt sygt barn eller af nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem.

Muligheden for forlængelse af referenceperioden er et udtryk for, at det ikke skal komme medlemmet til skade, at personen ikke har haft mulighed for at gøre brug af dagpengeretten som følge af de situationer, der er omfattet af forlængelsesmulighederne.

Flexibel forlængelse af dagpengeperioden sker efter de gældende regler i § 56, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Efter denne bestemmelse har et medlem, hvis dagpengeperiode er udløbet, ret til at få forlænget dagpengeperioden på baggrund af løntimer, som er registreret på beskæftigelseskontoen, jf. § 55 a i loven.

Efter § 56, stk. 2, i loven, har et medlem, hvis forlængede dagpengeperiode er udløbet, ret til at få forlænget dagpenge-

perioden på baggrund af løntimer på beskæftigelseskontoen, som er registreret siden seneste opgørelse af den forlængede dagpengeperiode.

Efter § 56, stk. 3, i loven giver hver indberettet løntime ret til at modtage dagpenge i 2 timer inden for en periode på 3 timer ved opgørelsen af den forlængede dagpengeperiode.

Efter § 55, stk. 2, i loven kan et medlem efter udløbet af den ordinære dagpengeperiode modtage dagpenge i højst 1 år inden for en periode på 1½ år, hvis personen har ret til at få forlænget dagpengeperioden efter § 56, og medlemmet ikke har genoptjent retten til en ny dagpengeperiode.

Det er valgfrit for medlemmet, om personen ønsker forlængelse eller ej. Medlemmet kan løbende fremsætte sit ønske om udbetaling af dagpenge og dermed forlængelse af dagpengeperioden. Dette sker ved indsendelse af dagpengekortet, hvilket betyder, at forlængelsen sker for én måned ad gangen.

Indplacering i den forlængede dagpengeperiode for såvel ydelses- som referenceperioden sker fra den 1. i den måned, hvor medlemmets ret til dagpenge er udløbet.

Det bemærkes, at der med lov nr. 274 af 26. marts 2020 om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om arbejdsgiveres og lønmodtageres retsstilling ved lønkomensation af virksomheder i forbindelse med covid-19 (Perioder, der ses bort fra ved forbrug af dagpenge m.v.) som § 55, stk. 7, i lov om arbejdsløshedsforsikrings m.v. bl.a. blev indført regler om, at forbruget af dagpengeperioden samt en eventuelt forlænget dagpengeperiode vil være sat i bero i perioden fra og med den 1. marts 2020 til og med den 31. maj 2020. Det betyder, at der kan modtages dagpenge i op til tre måneder længere.

Ved lov nr. 473 af 22. april 2020 om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om sygedagpenge (Forlængelse af 12-månedersperioden i 225-timersreglen som følge af covid-19, forlængelse af perioder, der ses bort fra ved forbrug af arbejdsløshedsdagpenge m.v., og udvidelse af perioden, hvor der sker en midlertidig forlængelse af sygedagpengeperioden) og lov nr. 960 af 26. juni 2020 om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om sygedagpenge (Yderligere forlængelse af perioder, der ses bort fra ved forbrug af arbejdsløshedsdagpenge, midlertidig ret til dagpenge til selvstændige og yderligere midlertidig forlængelse af retten til sygedagpenge) blev suspensionsperioden først forlænget til og med den 30. juni 2020 og derefter til og med den 31. august 2020.

Endvidere blev der ved lov nr. 1642 af 19. november 2020 om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om sygedagpenge og barselsloven (Midlertidig dagpengeret, højere dagpengemaximum, beregning på grundlag af ikkemedlemsperioder, suspension af dagpengeforbrug, bedre uddannelsesmuligheder til personer omfattet af en arbejdsfordelingsordning og fast arbejdsgiverbidrag m.v.) som § 55, stk. 8, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. bl.a. indført regler om, at personer, der opbruger deres dagpengeret, herunder en forlænget dagpengeret, i perioden fra den 1. november 2020 og indtil den 1. november 2021, vil få for-

længet deres dagpengeret med to måneder. Personer, der opbruger dagpengeretten, vil automatisk få forlænget dagpengeretten. Dagpengeretten kan kun forlænges én gang.

2.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Idet de generelle kompensationsordninger er genåbnet, er der enighed mellem regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Konservative og Alternativet om, at der samtidig genindføres en såkaldt død periode i dagpengesystemet, som også var gældende, da de generelle kompensationsordninger blev indført i foråret. Der sikres dermed parallelitet med hjælpen under forårets nedlukning.

Aftalepartierne er således enige om at genindføre suspensionen af dagpengeforbruget for alle dagpengemodtagere i perioden fra den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021 svarende til forlængelsen af de målrettede kompensationsordninger. Perioden medtælles ikke i den lediges dagpengeanciennitet. Det vil være en betingelse, at den ledige er medlem af a-kassen i perioden.

Suspensionen af dagpengeforbruget udmøntes på samme vis som suspensionen af dagpengeforbruget i perioden den 1. marts – 31. august 2020. Ved udmøntningen skal det sikres, at der er sammenhæng mellem suspensionen og forlængelsen af dagpengeperioden på to måneder, som blev indgået med aftale om udvidelse af hjælpepakker af 27. oktober 2020 (§ 1, nr. 1, i lov nr. 1642 af 19. november 2020 om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om sygedagpenge, lov om aktiv socialpolitik og lov om seniorjob (Forlængelse af dagpengeperioden og retten til sygedagpenge, genindførelse af forlængelse af 12-månedersperioden i 225-timersreglen og konsekvensrettelse i lov om seniorjob som følge af dagpengeperiodens forlængelse)).

Det betyder, at ingen dagpengemodtagere mister retten til de to måneders forlængelse, som indgår i aftale om udvidelse af hjælpepakker af 27. oktober 2020 som konsekvens af den aftalte suspension. Udmøntningen vil desuden sikre sammenhæng mellem den forlængede dagpengeret og suspensionen, så ingen vil kunne opbruge deres dagpengeret i perioden den 1. november 2020 til og med den 28. februar 2021.

Det foreslås derfor, at lediges forbrug af deres dagpengeperiode på 2 år inden for 3 år samt eventuelt en forlænget dagpengeperiode på højst 1 år inden for 1½ år, jf. § 55, stk. 4 og 5, i loven sættes på pause. Dette omfatter også forbrug som følge af udbetaling af feriedagpenge.

Konkret foreslås det, at udbetaling af dagpenge i perioden fra og med den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021 ikke vil forbruges af hverken ydelses- eller referenceperioden. Det betyder, at der ikke vil være nogle indplacerede dagpengemodtagere, som vil kunne opbruge dagpengeretten i perioden.

Hvis personen indplaceres i løbet af perioden, vil dagpengeudbetaling i perioden ikke blive medregnet i opgørelsen af

dagpengeforbruget, og personen vil den 1. marts 2021 have en dagpengeret på 2 år inden for 3 år.

Det er en generel betingelse for ret til dagpenge, at personen skal være medlem af en arbejdsløshedskasse, jf. § 53, stk. 1, i loven. Det vil derfor være en betingelse, at personen er medlem af arbejdsløshedskassen i perioden frem til og med den 28. februar 2021.

Personer, hvis dagpengeret blev opbrugt i perioden fra den 1. januar 2021 og til lovens ikrafttræden, og som i denne periode eventuelt har meldt sig ud af deres arbejdsløshedskasse, vil kunne genindmelde sig.

Der vil med hjemmel i § 77, stk. 9, i loven blive fastsat regler således, at genindmeldelse vil kunne ske i hele den periode, hvor der ikke vil blive forbrugt af dagpengene – dvs. perioden fra og med den 1. januar til 2021 til og med den 28. februar 2021, og at medlemmet skal efterbetale medlemsbidrag for perioden.

Det betyder, at medlemskabet vil kunne genoprettes med virkning fra udmeldelsestidspunktet således, at medlemmet vil opnå ret til dagpenge fra udmeldelsestidspunktet og frem til og med den 28. februar 2021. Der vil skulle efterbetales medlemsbidrag for udmeldelsesperioden, og personen vil fra genindmeldelsestidspunktet ligeledes skulle melde sig ledig hos jobcenteret, såfremt medlemmet ikke allerede er det.

Lovens øvrige regler vil skulle finde anvendelse for udbetaling af dagpenge i perioden fra og med den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021.

Det betyder f.eks.:

- At personen skal opfylde et indkomst- eller beskæftigelseskrav, hvis personen overgår til dagpenge i perioden.
- At personen skal have beregnet en dagpengesats, hvis personen overgår til dagpenge i perioden.
- At medlemmet skal udfylde et månedligt dagpengekort, som danner grundlag for dagpengeudbetalingen, og at der efterfølgende foretages en eventuel efterregulering på grundlag af oplysninger om løntimer i indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.
- At beskæftigelse i perioden kan medregnes til fleksibel genoptjening og kan indgå på beskæftigelseskontoen.
- At alle effektive karantæner også vil kunne afvikles i dagpenge udbetalt i perioden fra og med 1. januar 2021 til og med 28. februar 2020. Det drejer sig om karantæner for personer, der uberettiget har modtaget dagpenge (svig og uagtsomhed) og ved selvforskyldt ledighed, f.eks. personer, der selv opsiger deres job.
- At regler, der i øvrigt gælder for dagpengemodtagere på beskæftigelsesområdet, dvs. bl.a. indsatsreglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og de regler, der fraviges i anledning af covid-19, finder anvendelse.

Det foreslås videre, at medlemmer, hvis dagpengeret udløber i perioden fra og med den 1. november 2021 til og med den 31. december 2021 som følge af suspension af dagpengeperioden efter § 55, stk. 7, i loven fra og med den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021, vil have ret til dagpenge i en periode svarende til perioden nævnt i 1.

pkt. (2 måneders forlængelse), dog højst til og med den 28. februar 2022.

Forslaget betyder, at suspensionen af dagpengeforbrug for januar og februar måned 2020 ikke vil have betydning for retten til den forlængede dagpengeperiode på 2 måneder, jf. § 55, stk. 8, i loven.

Det betyder, at de 2 måneders forlængelse også gives til personer, der opfylder begge af følgende to objektive betingelser:

- 1) Har fået suspenderet dagpengeforbrug i januar og/eller februar måned 2021.
- 2) Optrækker dagpengere retten i løbet af november eller december 2021.

Arbejdsløshedskasserne skal undersøge, om personer, der opbruger dagpengere retten i november eller december 2021, har fået suspenderet dagpengeforbrug i januar og februar 2021 med henblik på at sikre, at begge betingelser er opfyldt, og at medlemmet dermed kan få forlænget sin dagpengeperiode med 2 måneder.

Det bemærkes, at dagpengere retten kan opbruges enten som følge af udløb af ydelsesperioden eller som følge af udløb af referenceperioden alt efter, hvad der kommer først. Suspensionen omfatter også referenceperioden, jf. forslaget til ændring af § 55, stk. 7, i loven.

Det foreslås videre, at personer, som blev omfattet af forlængelsen af dagpengeperioden med 2 måneder, jf. § 55, stk. 8, i loven på det tidligst mulige tidspunkt den 1. november 2020, også vil blive omfattet af suspensionen af forbrug af dagpengeperioden med 2 måneder. Gennemføres denne ændring ikke, vil pågældende ikke blive omfattet af nærværende suspensionsforslag, idet personen ikke vil have nogen dagpengere retten den 1. januar 2021.

Ingen dagpengemodtagere vil som konsekvens af den aftalte suspension derfor miste retten til de to måneders forlængelse, som indgår i aftale om udvidelse af hjælpepakker af 27. oktober 2020. Udmøntningen vil desuden sikre sammenhæng mellem den forlængede dagpengere retten og suspensionen, så ingen vil kunne opbruge deres dagpengere retten i perioden den 1. november 2020 til og med den 28. februar 2021.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1 og 2, med tilhørende bemærkninger.

2.2. Indførelse af perioder, der ses bort fra ved karens hver fjerde måned

2.2.1. Gældende ret

Efter de gældende regler i § 56 a, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. nedsættes dagpengene hver 4. måned med et beløb svarende til én dags dagpenge for medlemmet. 4-månedersperioden regnes fra og med den måned, hvor medlemmet påbegynder sin dagpengeperiode. Der sker dog ikke nedsættelse af dagpengene, hvis et fuldtidsforsikret medlem for 4-månedersperioden som lønmodtager har fået indberettet 148 løntimer til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister, eller 97 løntimer som deltidsforsikret

lønmodtager, jf. § 56 a, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Det følger af § 56 a, stk. 5, i loven, at perioden på 4 måneder forlænges med antallet af måneder, hvor medlemmet har modtaget

- 1) sygedagpenge efter lov om sygedagpenge,
- 2) dagpenge efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel eller
- 3) støtte efter lov om social service til pasning af handicappet eller alvorligt sygt barn eller af nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem.

Bestemmelsen er udtømmende.

Dagpengemodtagere kan miste én dags dagpenge hver 4. måned (karensdag), hvis de ikke har haft en vis beskæftigelse i perioden.

Det bemærkes, at der med lov nr. 274 af 26. marts 2020 om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om arbejdsgiveres og lønmodtageres retsstilling ved lønkomensation af virksomheder i forbindelse med covid-19 (Perioder, der ses bort fra ved forbrug af dagpenge m.v.) bl.a. blev indført regler om, at i perioden fra og med den 1. marts 2020 til og med den 31. maj 2020 vil dagpengemodtagere ikke automatisk få en karens, da opgørelsen af 4-månedersperioden sættes i bero.

Ved lov nr. 473 af 22. april 2020 om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om sygedagpenge (Forlængelse af 12-månedersperioden i 225-timersreglen som følge af covid-19, forlængelse af perioder, der ses bort fra ved forbrug af arbejdsløshedsdagpenge m.v., og udvidelse af perioden, hvor der sker en midlertidig forlængelse af sygedagpengeperioden) og lov nr. 960 af 26. juni 2020 om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om sygedagpenge (Yderligere forlængelse af perioder, der ses bort fra ved forbrug af arbejdsløshedsdagpenge, midlertidig ret til dagpenge til selvstændige og yderligere midlertidig forlængelse af retten til sygedagpenge) blev suspensionsperioden først forlænget til og med den 30. juni 2020 og derefter til og med den 31. august 2020.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3, med tilhørende bemærkninger.

2.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Idet de generelle kompensationsordninger er genåbnet, er der enighed mellem regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Konservative og Alternativet om at genindføre suspension af opgørelsen af 4-månedersperioden i perioden fra og med den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021 således, at perioden ikke indgår i opgørelsen af 4-månedersperioden.

Forslaget betyder, at dagpengemodtagere ikke vil få en karens som følge af manglende beskæftigelse i 4-månedersperioden i perioden fra og med den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021.

Løntimer, som bliver indberettet til indkomstregisteret, jf.

lov om et indkomstregister, i perioden fra og med den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021, vil blive medregnet ved opgørelsen efter § 56 a, stk. 2, i loven.

Forslaget betyder, at løntimer indberettet til indkomstregisteret forud for perioden fra og med den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021 samt løntimer indberettet til indkomstregisteret i perioden, vil kunne medregnes ved opgørelse af beskæftigelseskravet i § 56 a, stk. 2, i loven. Dette betyder, at disse løntimer vil kunne medregnes således, at det ledige medlem vil kunne undgå en karen.

Efter udløbet af perioden fra og med den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021 fortsætter ”forbruget” af 4-månedersperioden, og dagpengemodtagere kan herefter igen få en karen.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3, med tilhørende bemærkninger.

2.3. Indførelse af perioder, der ses bort fra ved udbetaling af supplerende dagpenge

2.3.1. Gældende ret

Efter de gældende regler i § 60, stk. 1, 1. pkt., for fuldtidsforsikrede og § 73, stk. 2, 1. pkt., for deltidsforsikrede i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. udløber retten til supplerende dagpenge, når et medlem har arbejdet på nedsat tid eller drevet selvstændig virksomhed i sammenlagt 30 uger inden for de seneste 104 uger i måneder, hvor medlemmet har fået udbetalt supplerende dagpenge.

Et medlem arbejder på nedsat tid i en uge, når arbejdstiden er kortere end 37 timer for fuldtidsforsikrede og 30 timer for deltidsforsikrede. En uge indgår dog ikke i opgørelsen efter 1. pkt., hvis der er foretaget fradrag i udbetalingen af dagpenge for mindst 37 timer for fuldtidsforsikrede og 30 timer for deltidsforsikrede vedrørende ugen. For et medlem, der driver selvstændig virksomhed, jf. § 57 a, indgår uger i måneder, hvor medlemmet har fået udbetalt dagpenge, i opgørelsen, uanset om der har været fradrag i dagpengene for den selvstændige virksomhed.

Efter de gældende regler i § 60, stk. 3, og § 73, stk. 4, i loven for fuldtids- henholdsvis deltidsforsikrede, har et medlem, hvis ret til supplerende dagpenge er udløbet, ret til at få forlænget den periode, hvor medlemmet arbejder på nedsat tid og samtidig får udbetalt supplerende dagpenge med op til 12 uger, hvis personen har haft beskæftigelse.

Forlængelsen sker på baggrund af:

- 1) Løntimer og B-indkomst, jf. § 53, stk. 9, nr. 1 og 2, som i de seneste 12 måneder er indberettet til indkomstregisteret i henhold til lov om et indkomstregister og ikkeindberetningspligtig B-indkomst som oplyst af medlemmet på tro og love. B-indkomsten omregnes til timer. Ved opgørelsen af den forlængede ret til supplerende dagpenge giver en månedsindberetning, fire ugeindberetninger eller to 14-dagesindberetninger med det antal løntimer, der fremgår af stk. 7, ret til yderligere 4 uger, hvor medlemmet arbejder på nedsat tid og samtidig får udbetalt supplerende dagpenge.

- 2) Måneder, hvor et medlem driver selvstændig virksomhed efter § 57 a og ikke har modtaget dagpenge inden for de seneste 12 måneder. Hver måned giver ret til forlængelse af perioden med supplerende dagpenge med 4 uger. Det er en betingelse, at virksomheden har været registreret i offentlige registre i 6 måneder på tidspunktet for udløb af perioden i stk. 1.

Det bemærkes, at der med lov nr. 274 af 26. marts 2020 om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om arbejdsgiveres og lønmodtageres retsstilling ved lønkomensation af virksomheder i forbindelse med covid-19 (Perioder, der ses bort fra ved forbrug af dagpenge m.v.) bl.a. blev indført regler om, at forbruget af tidsbegrænsningen for ret til supplerende dagpenge, herunder en eventuelt forlænget periode med supplerende dagpenge, vil være sat i bero i perioden fra og med den 1. marts 2020 til og med den 31. maj 2020. Det betyder, at der kan modtages supplerende dagpenge i tre måneder længere.

Ved lov nr. 473 af 22. april 2020 om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om sygedagpenge (Forlængelse af 12-månedersperioden i 225-timersreglen som følge af covid-19, forlængelse af perioder, der ses bort fra ved forbrug af arbejdsløshedsdagpenge m.v., og udvidelse af perioden, hvor der sker en midlertidig forlængelse af sygedagpengeperioden) og lov nr. 960 af 26. juni 2020 om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om sygedagpenge (Yderligere forlængelse af perioder, der ses bort fra ved forbrug af arbejdsløshedsdagpenge, midlertidig ret til dagpenge til selvstændige og yderligere midlertidig forlængelse af retten til sygedagpenge) blev suspensionsperioder først forlænget til og med den 30. juni 2020 og derefter til og med den 31. august 2020.

2.3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Idet de generelle kompensationsordninger er genåbnet, er der enighed mellem regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Konservative og Alternativet om at genindføre suspension af lediges forbrug af supplerende dagpenge, herunder eventuelt en forlænget periode med supplerende dagpenge.

Konkret foreslås det, at udbetaling af supplerende dagpenge, herunder en eventuel forlænget periode med supplerende dagpenge, i perioden fra og med den 1. januar 2021 (uge 53) til og med den 28. februar 2021 (uge 8), ikke vil blive medregnet i opgørelsen af forbruget af de supplerende dagpenge, herunder en eventuel forlænget periode med supplerende dagpenge.

Forslaget betyder overordnet set, at ledige vil have den samme ret til supplerende dagpenge, herunder eventuelt en forlænget periode med supplerende dagpenge, efter den 28. februar 2021, som personen havde forud for den 1. januar 2021.

En person, som påbegynder et forbrug af supplerende dagpenge, herunder eventuelt en forlænget periode med supplerende dagpenge, vil den 1. marts 2021 have ret til

supplerende dagpenge i 30 uger inden for 104 uger eller op til 12 ugers ret til supplerende dagpenge som følge af forlængelsen.

Det foreslås videre, at medlemmer, hvis ret til supplerende dagpenge udløber i perioden fra og med den 1. november 2021 til og med den 31. december 2021 som følge af suspension af perioden med ret til supplerende dagpenge, har ret til supplerende dagpenge i en periode svarende til perioden nævnt i 1. pkt. (2 måneders forlængelse), dog højst til og med den 28. februar 2022.

Forslaget betyder, at suspensionen af forbrug af supplerende dagpenge for fuldtids- og deltidsforsikrede medlemmer, jf. forslaget til § 60, stk. 9, og § 73, stk. 10, for januar og februar måned 2021, ikke vil have betydning for retten til den forlænget periode med ret til supplerende dagpenge.

Det bemærkes, at det er en del af aftalen af 16. december 2020 om tillæg til aftale om genåbning af generelle kompensationsordninger, at mindsteudbetalingsreglen ved udbetaling af dagpenge på 14,8 timer pr. måned ved ordinær arbejdsfordeling og hjemsendelser skal suspenderes i perioden fra og med den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021. Denne del af aftalen vil ske ved en ændring af bekendtgørelse om udbetaling af dagpenge, da suspensionen heraf ikke kræver lovændring.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4-7, med tilhørende bemærkninger.

2.4. Midlertidig suspension af arbejdsgivernes betaling af dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag i særlige tilfælde

2.4.1. Gældende ret

Efter gældende regler i § 84, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. har et medlem af en arbejdsløshedskasse ret til dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag (G-dage) fra arbejdsgiveren ved afskedigelse, hjemsendelse, ophør af opgave- og tidsbestemt akkord og lignende. Seniormedlemmer, jf. § 44 i loven, har ikke ret til G-dage.

Det følger videre af bestemmelsen, at dagpengegodtgørelsen fastsættes som dagpengebeløbet pr. dag opgjort efter § 47, stk. 2, for fuldtidsforsikrede svarende til 892 kr. (2021 niveau). Ved ledighed på 4 timer eller derunder betaler arbejdsgiveren en dagpengegodtgørelse svarende til halvdelen af beløbet svarende til 446 kr. (2021 niveau). Ved ledighed på over 4 timer betaler arbejdsgiveren fuld dagpengegodtgørelse.

Efter § 84, stk. 2, i loven indtræder arbejdsgiverens forpligtelse kun, når medlemmet inden for de sidste 4 uger har været beskæftiget hos arbejdsgiveren svarende til fuld overenskomstmæssig arbejdstid i 2 uger, hvilket typisk svarer til 74 timer. Ved opgørelsen af arbejdskravet medregnes alle timer, hvor medlemmet faktisk har udført arbejde, herunder evt. overarbejde.

Efter § 84, stk. 3, i loven bortfalder arbejdsgiverens forpligtelse til at udbetale dagpengegodtgørelse,

1) hvis det godtgøres, at beskæftigelse påbegyndes den

efterfølgende arbejdsdag, eller der modtages sygedagpenge eller dagpenge under de første 14 dages sygdom, jf. § 62, stk. 3, eller afholdes ferie i tilslutning til arbejdsophøret,

- 2) hvis afskedigelsen væsentligst kan tilregnes medlemmet,
- 3) hvis arbejdsophøret skyldes strejke eller lockout på virksomheden, eller hvis arbejdsophøret er nødvendiggjort af strejke eller lockout på anden virksomhed, eller
- 4) hvis medlemmet har været i beskæftigelse, hvortil der ydes offentligt tilskud til lønnen i henhold til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det følger videre af § 6, stk. 1, i den i medfør af § 84, stk. 10, i loven udstedte bekendtgørelse nr. 400 af 26. april 2017 om dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag (G-dage), at arbejdsgiveren heller ikke skal betale G-dage, hvis

- 1) medlemmet inden ansættelsens ophør afslår et skriftligt tilbud om fortsat beskæftigelse svarende til overenskomstmæssige løn- og ansættelsesvilkår hos samme arbejdsgiver,
- 2) arbejdsgiveren er ude af stand til at betale på grund af konkurs eller rekonstruktion under tilsyn af skifteretten,
- 3) afskedigelsen/arbejdsophøret væsentligst skyldes medlemmet,
- 4) arbejdsophøret skyldes force majeure,
- 5) medlemmet er tjenestemand og overgår til rådighedsløns, eller
- 6) medlemmet er partsfisker.

Efter § 84, stk. 4, i loven kan arbejdsgiverens forpligtelse til at udbetale dagpengegodtgørelse til samme person højst indtræde 16 gange i løbet af et kalenderår. Ved opgørelsen heraf tæller hele og halve G-dage hver som en gang.

Efter § 84, stk. 5, i loven udbetales dagpengegodtgørelsen snarest muligt, dog senest ved virksomhedens 2. lønudbetaling efter medlemmets arbejdsophør, hjemsendelse m.v., eller efter medlemmets afgivelse af en erklæring på tro og love om kravet i stk. 3, nr. 1.

Det bemærkes, at der med lov nr. 274 af 26. marts 2020 om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om arbejdsgiveres og lønmodtageres retsstilling ved lønkomensation af virksomheder i forbindelse med covid-19 (Perioder, der ses bort fra ved forbrug af dagpenge m.v.) bl.a. blev indført regler om, at arbejdsgivernes betaling af dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag (G-dage) suspenderes for medlemmer af en a-kasse, hvis medlemmet bliver omfattet af en arbejdsfordeling eller hjemsendelse fra og med lovens ikrafttræden til og med den 31. maj 2020.

Ved lov nr. 473 af 22. april 2020 om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om sygedagpenge (Forlængelse af 12-månedersperioden i 225-timersreglen som følge af covid-19, forlængelse af perioder, der ses bort fra ved forbrug af arbejdsløshedsdagpenge m.v., og udvidelse af perioden, hvor der sker en midlertidig forlængelse af sygedagpengeperioden) og lov nr. 960 af 26. juni 2020 om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om sygedagpenge (Yderligere forlængelse

af perioder, der ses bort fra ved forbrug af arbejdsløshedsdagpenge, midlertidig ret til dagpenge til selvstændige og yderligere midlertidig forlængelse af retten til sygedagpenge) blev suspensionsperioder først forlænget til og med den 30. juni 2020 og derefter til og med den 31. august 2020.

2.4.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Idet de generelle kompensationsordninger er genåbnet, er der enighed mellem regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Konservative og Alternativet om at genindføre suspension af arbejdsgivernes betaling af dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag (G-dage) for medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som bliver omfattet af en arbejdsfordeling etableret efter overenskomst eller kollektiv aftale eller hjemsendelse fra og med lovens ikrafttræden til og med den 18. marts 2021.

Baggrunden for, at suspensionsperioden ikke er den samme periode som ved suspension af forbrug af dagpenge, supplerende dagpenge og 4-månedersperioden i karensreglerne er, at G-dage vurderes på det tidspunkt, hvor selve afskedigelsen finder sted, og at udbetalingen heraf sker snarest muligt herefter, dog senest ved 2. lønudbetaling af medlemmets arbejdsophør m.v.

Der vil være tilfælde, hvor et medlem ville have ret til G-dage efter gældende regler, men ikke ville have ret til dagpenge eller ret til dagpenge med en lavere værdi end værdien af en G-dag.

Hvis suspensionsperioden skulle omfatte perioden frem til lovens ikrafttræden, ville den få tilbagevirkende kraft, og i de omtalte tilfælde ville dette have negative konsekvenser for de berørte. Derfor vurderes det, at der ikke vil være grundlag for at give lovforslaget tilbagevirkende kraft, da dette ikke udelukkende ville være til fordel for opsagte medarbejdere af en arbejdsløshedskasse.

Derfor foreslås suspensionsperioden skubbet således, at den gælder fra og med lovens ikrafttræden og 2 kalendermåneder frem til og med den 18. marts 2021. Dermed opnås en 2 måneders suspensionsperiode.

Forslaget vil begrænse virksomhedernes omkostninger samt administration ved arbejdsfordeling etableret efter overenskomst eller kollektiv aftale og hjemsendelse i perioden.

Ved en suspendering af G-dage kan den afskedigede person modtage dagpenge, hvis den pågældende er dagpengeberettiget. Ikke-dagpengeberettigede personer vil evt. kunne få kontanthjælp, såfremt de opfylder betingelserne herfor.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om suspension af forbrug af dagpengeperioden i perioden fra og med den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021 for alle dagpengemodtagere.

Det betyder, at udbetaling af dagpenge i størstedelen af perioden ikke forbruger af dagpengeperioden. Konsekvensen af dette er, at dagpenge, som bliver udbetalt som følge

af suspensionen af G-dage ved hjemsendelse og arbejdsfordeling i størstedelen af denne periode, ikke vil indgå i personens dagpengeforbrug.

Dagpenge udbetales med en individuel sats og G-dage med højeste dagpengesats, jf. ovenfor under pkt. 2.4.1. Derfor kan nogle få en lavere ydelse for de to første ledighedsdage, end hvis de havde fået udbetalt G-dage fra arbejdsgiveren.

Forslaget betyder videre, at hjemsendelser eller arbejdsfordelinger etableret efter overenskomst eller kollektiv aftale, som er startet forud for lovens ikrafttræden, og hvor de ledige dage ligger efter lovens ikrafttræden, ikke bliver omfattet af suspensionen.

For hjemsendelser og arbejdsfordelinger etableret efter overenskomst eller kollektiv aftale, der starter forud for den 18. marts 2021, og hvor de ledige dage ligger efter denne dato, vil arbejdsgiveren ikke skulle betale for G-dage, da pligten til at betale G-dage vil være suspenderet på det tidspunkt, hvor medlemmet omfattes af arbejdsfordelingen/hjemsendelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 8, med tilhørende bemærkninger.

2.5. Forlængelse af retten til sygedagpenge

2.5.1. Gældende regler

Efter gældende regler i § 7, stk. 1, i lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 107 af 2. februar 2020 med senere ændringer, er retten til sygedagpenge betinget af, at en person er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Afgørelsen af, om en person anses for uarbejdsdygtig, sker på grundlag af en samlet vurdering af sygdommen og dens indvirkning på den sygemeldtes arbejdsevne.

Efter gældende regler i § 7, stk. 5, i loven ophører sygedagpengene helt eller delvis den dag, hvor lønmodtageren eller den selvstændige erhvervsdrivende er helt eller delvis uarbejdsdygtig, uanset om den pågældende genoptager arbejdet eller raskmelder sig, jf. dog § 53, stk. 2, i loven. Sygedagpengene kan ophøre tidligere, når den sygemeldtes helbredstilstand er stationær og kommunen efter en individuel, konkret vurdering af personens arbejdsevne skønner, at den sygemeldte ikke er berettiget til revalidering, ressourceforløb eller visitation til fleksjob eller førtidspension. Dog vil udbetalingen af sygedagpenge senest ophøre ved revurderingstidspunktet, jf. §§ 24 eller 25, i loven medmindre betingelserne for en forlængelse af sygedagpengeperioden efter §§ 27 eller 29 i loven er opfyldt.

Efter gældende regler i § 24, stk. 1, i loven ophører udbetalingen af sygedagpenge efter udløbet af en kalendermåned, når der er udbetalt sygedagpenge, herunder nedsatte sygedagpenge eller løn under sygdom, i mere end 22 uger i de 9 forudgående kalendermåneder. Forinden skal kommunen have foretaget en revurdering af sygedagpengemodtagerens situation. Efter § 24, stk. 2, i loven har den sygemeldte, hvis pågældende ved revurderingen ikke er omfattet af en af forlængelsesreglerne i § 27 i loven, ved fortsat uarbejdsdyg-

tighed på grund af sygdom ret til at få et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, jf. kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter gældende regler i § 27, stk. 1, i lov om sygedagpenge træffer kommunen afgørelse om at forlænge sygedagpengeperioden for personer, der er omfattet af revurderingstidspunktet i § 24, når

- 1) det på det foreliggende grundlag anses for overvejende sandsynligt, at der kan iværksættes en revalidering, herunder virksomhedspraktik, der kan føre til, at den sygemeldte kan vende tilbage til det ordinære arbejdsmarked,
- 2) det anses for nødvendigt at gennemføre virksomhedspraktik eller andre afklarende foranstaltninger med henblik på at klarlægge den sygemeldtes arbejdsevne, således at sygedagpengeperioden forlænges i op til 69 uger,
- 3) den sygemeldte er under eller venter på lægebehandling, og den pågældende efter en lægelig vurdering skønnes at ville kunne genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse inden for 134 uger regnet fra revurderingstidspunktet,
- 4) kommunen har vurderet, at en sag skal behandles i rehabiliteringsteamet, med henblik på at kommunen hurtigst muligt kan træffe afgørelse om ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension,
- 5) en læge vurderer, at den sygemeldte har en livstruende, alvorlig sygdom,
- 6) der er rejst sag om ret til erstatning efter lov om arbejdsskadesikring eller lov om sikring mod følger af arbejdsskade eller
- 7) der er modtaget en ansøgning om førtidspension efter § 17, stk. 2, 1. pkt., i lov om social pension, eller når kommunen har vurderet, at det er helt åbenbart, at en persons arbejdsevne ikke kan forbedres, og sagen derfor ikke skal forelægges rehabiliteringsteamet, jf. § 18, stk. 2, 2. pkt., i lov om social pension.

Efter gældende regler i § 27, stk. 3, i lov om sygedagpenge har den pågældende, hvis sygedagpengene til en sygemeldt, der har fået forlænget sine sygedagpenge efter en eller flere af bestemmelserne i stk. 1, ikke kan forlænges yderligere, ved fortsat uarbejdsdygtighed på grund af sygdom ret til at få et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, jf. kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter gældende regler i § 24 c, stk. 1, i lov om sygedagpenge træffer kommunen afgørelse om ophør af udbetaling af sygedagpenge efter § 24 a, stk. 6, eller § 24 b, stk. 1, i loven, når en læge har vurderet, at personen ikke længere har en livstruende, alvorlig sygdom. Den sygemeldte har ved fortsat uarbejdsdygtighed på grund af sygdom, der ikke er livstruende og alvorlig, ret til at få et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, jf. kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Ved lov nr. 275 af 26. marts 2020 om ændring af lov sygedagpenge, § 3 i lov nr. 473 af 22. april 2020 om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om sygedagpenge, § 2 i lov nr. 960 af 26. juni

2020 om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om sygedagpenge, § 1 i lov nr. 1335 af 11. september 2020 om ændring af lov om sygedagpenge og barselsloven og § 2 i lov nr. 1642 af 19. november 2020 om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om sygedagpenge, lov om aktiv socialpolitik og lov om seniorjob, er der i sygedagpengelovens kapitel 8 a fastsat regler om midlertidig forlængelse af retten til sygedagpenge, jf. §§ 26 – 26 f i loven.

Efter gældende regler i § 26 c, stk. 3, i loven træffer kommunen, for sygemeldte, som når til udløbet af forlængelsesperioden efter stk. 1 eller 2, inden udløbet af forlængelsesperioden afgørelse om, hvorvidt personen fortsat har ret til udbetaling af sygedagpenge efter reglerne i § 24, stk. 1, og § 27, stk. 1, i loven eller personen har ret til at få et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse efter § 24, stk. 2, i loven.

Efter gældende regler i § 26 d, stk. 3, i loven træffer kommunen for sygemeldte, som når til udløbet af forlængelsesperioden efter stk. 1 eller 2, inden udløbet af forlængelsesperioden, afgørelse om, hvorvidt personen fortsat har ret til udbetaling af sygedagpenge efter bestemmelserne i § 27, stk. 1, i loven, eller personen har ret til at få et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse efter § 27, stk. 3, i loven.

Efter gældende regler i § 26 e, stk. 3, i loven træffer kommunen, for sygemeldte, som når til udløbet af forlængelsesperioden efter stk. 1 eller 2, inden udløbet af forlængelsesperioden afgørelse om, hvorvidt sygedagpengeperioden kan forlænges efter § 24 a, stk. 6, eller § 24 b, stk. 1, i loven, eller personen har ret til at få et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse efter § 24 c i loven.

Efter gældende regler i § 26 f i loven har en sygedagpengemodtager, der efter § 24, stk. 2, § 24 c, stk. 1, eller § 27, stk. 3, i perioden fra og med den 1. november 2020 til og med den 31. januar 2021 skal overgå til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, i de første 3 måneder fra det tidspunkt, hvor personen skulle overgå til jobafklaringsforløbet, ret til fortsat at få udbetalt sygedagpenge i stedet for at overgå til jobafklaringsforløbet. Kommunen træffer ved sin afgørelse om, at sygedagpengene skal ophøre efter § 24, stk. 2, § 24 c, stk. 1, eller § 27, stk. 3, samtidig afgørelse om forlængelsen efter 1. pkt. og om datoen for, hvornår den sygemeldte skal overgå til jobafklaringsforløbet med ressourceforløbsydelse.

2.5.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Ordningen for den midlertidige forlængelse af retten til sygedagpenge forlænges med en måned. Det vil indebære, at ingen sygedagpengemodtagere overgår til jobafklaringsforløb til og med den 28. februar 2021.

Forslaget betyder overordnet set, at udbetalingen af sygedagpenge forlænges i 1 måned for sygedagpengemodtagere, der ikke (længere) kan få forlænget udbetalingen af sygedagpenge efter de gældende regler, og som derfor i perioden fra og med den 1. februar 2021 til og med den 28. februar

2021 skulle overgå til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse.

Forslaget betyder, at disse personer vil få ret til fortsat at få udbetalt sygedagpenge i 1 måned, idet overgangen til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse udskydes i 1 måned.

Det afgørende vil være, om kommunen vurderer, at udbetalingen af sygedagpenge ikke kan forlænges, eller ikke kan forlænges (yderligere), og at personen derfor skulle have tilbud om at overgå til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse.

Forslaget betyder endvidere, at når kommunen træffer afgørelse om, at sygedagpengemodtageren ikke opfylder betingelserne i en af forlængelsesreglerne og dermed skal ophøre med at modtage sygedagpenge og overgå til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, vil kommunen samtidig skulle træffe afgørelse om den midlertidige forlængelse af sygedagpengeperioden og om den dato (1 måned senere), hvor den sygemeldte efter de foreslåede regler vil skulle overgå til jobafklaringsforløbet, hvis personen fortsat er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Kommunen vil således ikke skulle tage stilling til, om personen undervejs eller efter den ekstra måned f.eks. ville kunne opfylde betingelserne i en af forlængelsesreglerne i § 27, stk. 1, i loven.

Da udbetalingen af sygedagpenge efter de almindelige regler ikke ophører, før kommunen har truffet en gyldig afgørelse herom, vil forlængelse af udbetalingen tidligst skulle regnes fra, at kommunen har truffet en gyldig afgørelse om ophør af sygedagpengene og overgang til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse.

Eksempel:

En person har i december 2020 fået forlænget udbetalingen af sygedagpenge, fordi en læge vurderede, at personen havde en livstruende, alvorlig sygdom. I februar 2021 fremgår det af sagen, at tilstanden ikke længere er livstruende. Her skal kommunen tage stilling til, om sygedagpengeudbetalingen kan forlænges efter en af de øvrige muligheder i § 27, stk. 1, i loven. Er dette ikke tilfældet, skal personen efter gældende regler overgå til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse. Da kommunen efter gældende regler skal partshøre m.m., vil det komme an på tidspunktet i februar, om kommunen vil kunne nå at træffe afgørelse om ophør af sygedagpengene og overgang til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse i februar måned. Hvis sagen er oplyst, der er sket partshøring m.m., så afgørelsen kan træffes om, at ophøret af sygedagpenge f.eks. skulle være den 22. februar 2021 med overgang til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse den 23. februar 2021, vil personen efter de foreslåede regler i stedet få ret til at få forlænget sin sygedagpengeudbetaling med 1 måned, dvs. til og med 23. marts 2021. Hvis ophøret af sygedagpenge først skulle være den 3. marts 2021 med overgang til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse den 4. marts 2021, vil personen ikke få ret til at få forlænget sin sygedagpengeudbetaling med 1 måned.

For personer, der har fået forlænget udbetalingen af syge-

dagpenge efter de midlertidige regler i § 26 f, og som skulle overgå til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse i februar 2021, betyder forslaget, at kommunen igen skal tage stilling til, om udbetalingen af sygedagpenge kan forlænges efter de almindelige regler i loven. Det vil sige, at sager, der er afgjort efter § 26 f, og som ophører i den fastsatte periode, efter forslaget skal vurderes igen, inden udbetalingen evt. skal forlænges 1 måned. Kun hvis personen igen ikke opfylder betingelserne for, at udbetalingen kan forlænges efter de almindelige regler, træffer kommunen afgørelse om den midlertidige forlængelse af sygedagpengeperioden og om den dato (1 måned senere), hvor den sygemeldte efter forslaget vil skulle overgå til jobafklaringsforløbet, hvis personen fortsat er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Kommunen vil herefter ikke skulle tage stilling til, om personen undervejs eller efter den ekstra måned f.eks. ville kunne opfylde betingelserne i en af forlængelsesreglerne i § 27, stk. 1, i loven.

Eksempel:

En person opfyldte i november 2020 ikke længere betingelserne i den regel, sygedagpengene var forlænget efter. Derfor tog kommunen først stilling til, om sygedagpengeudbetalingen kunne forlænges efter en af de øvrige muligheder i § 27, stk. 1, i loven. Da dette ikke var tilfældet, skulle personen overgå til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, jf. § 27, stk. 3, i loven, men personen fik i stedet ret til at få forlænget sin sygedagpengeudbetaling med 3 måneder fra den dato, hvor personen skulle overgå til jobafklaringsforløbet. Kommunen traf derfor afgørelse om, at personen ikke opfyldte betingelserne for at få udbetalingen forlænget efter bestemmelserne i § 27, stk. 1, i loven, og at udbetalingen af sygedagpenge skulle ophøre. Desuden traf kommunen afgørelse om datoen i februar for ophøret af sygedagpenge og overgang til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse.

Selvom der således er truffet afgørelse om datoen for ophøret af sygedagpenge og overgang til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, skal kommunen efter de foreslåede regler nu tage fornyet stilling til, om sygedagpengeudbetalingen kan forlænges efter reglerne i § 27, stk. 1, i loven. Hvis dette ikke er tilfældet, træffer kommunen afgørelse om den midlertidige 1 månedes forlængelse af sygedagpengeperioden og om den dato (1 måned senere), hvor den sygemeldte vil skulle overgå til jobafklaringsforløbet, hvis personen fortsat er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom.

Den sygemeldte kan efter de almindelige regler klage over kommunens afgørelse, herunder over afgørelsen om ikke at forlænge udbetalingen af sygedagpenge efter de almindelige regler samt over, at personen 1 måned senere vil skulle overgå til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse. Klagefristen regnes som sædvanligt fra afgørelsesdatoen og dermed ikke fra f.eks. datoen for overgangen til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse.

Det er en betingelse for udbetaling af sygedagpenge i forlængelsesperioden, at personen opfylder sygedagpengelovens betingelser. Det vil sige, at sygedagpengene skal op-

høre, hvis personen ikke længere er uarbejdsdygtig efter § 7, og at personen skal medvirke til sagens opfølgning. Endvidere gælder lovens øvrige bestemmelser, herunder om arbejdsgivers ret til refusion, kommunens opfølgningsindsats, klagereglerne m.v., herunder at personen skal være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom.

Det er en forudsætning, at personen har ret til sygedagpenge. En person, der ikke har ret til sygedagpenge på sin første fraværsdag, får ikke ret til at få sygedagpenge, og dermed heller ikke til at få sygedagpengeperioden forlænget.

Retten til midlertidig forlængelse af sygedagpengeudbetalingen vil ikke give ret til dobbeltforsørgelse og vil således ikke gælde, hvis personen f.eks. får tilkendt ret til førtidspension, fleksjob eller ressourceforløb. Her vil sygedagpengene ophøre efter de almindelige regler.

2.6. Yderligere forlængelse af 12-månedersperioden i 225-timersreglen som følge af covid-19

2.6.1. Gældende ret

Det fremgår af gældende regler i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 981 af 23. september 2019 med senere ændringer, at hjælpen til et ægtepar eller en ugift person nedsættes, når ægteparret eller den ugifte person har modtaget hjælp i sammenlagt 1 år inden for 3 år, og ægtefællen eller den ugifte person ikke opfylder kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder. I visse tilfælde kan perioden på de 12 kalendermåneder, inden for hvilken arbejdskravet skal være opfyldt, forlænges. En forlængelse kan bl.a. ske på baggrund af egen sygdom, barsel m.v. Der er 6 grunde, der kan begrunde en forlængelse af 12-månedersperioden, jf. § 13 f, stk. 12, i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 981 af 23. september 2019.

Som udgangspunkt er alle modtagere af kontanthjælp m.v. omfattet af 225-timersreglen. Dog er personer, hvis arbejds-evne vurderes at være så begrænset, at de ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, ikke omfattet af kravet.

Af den gældende regel i § 13 h, stk. 1, i loven fremgår det, at en person, som ansøger om hjælp efter § 11 i loven (kontanthjælp m.v.) i perioden fra og med den 9. marts 2020 til og med den 8. september 2020, som følge af covid-19 først vil blive omfattet af § 13 f, stk. 1, nr. 2, stk. 3, nr. 2, og stk. 6, nr. 2, i loven efter periodens udløb.

Af den gældende regel i § 13 f, stk. 1, nr. 2, i loven fremgår det, at for så vidt angår ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp efter § 11 i loven, og hvor hjælpen til ægteparret beregnes efter § 26, stk. 1, i loven på baggrund af satserne i §§ 23-25 i loven, anses en ægtefælle for ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne om rådighedsforpligtelsen i § 13, stk. 1-6, og § 13 a i loven, når den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret at have haft mindst 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Af den gældende regel i § 13 f, stk. 3, nr. 2, i loven fremgår det, at for så vidt angår ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller er berettiget til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 11 i loven, og hvor hjælpen beregnes efter § 26, stk. 1 eller 2, i loven på baggrund af satserne i §§ 22-25 i loven, anses en ægtefælle for ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne om rådighedsforpligtelsen i § 13, stk. 1-6, og § 13 a i loven og efter reglerne i lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1146 af 22. juni 2020, når den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret at have haft mindst 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Af den gældende regel i § 13 f, stk. 6, nr. 2, i loven fremgår det, at en ugift modtager af uddannelses- eller kontanthjælp efter § 11 i loven, hvis hjælp beregnes på baggrund af satserne i §§ 23-25 i loven, anses for ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne om rådighedsforpligtelsen i § 13, stk. 1-6, og § 13 a i loven, når den pågældende ikke har dokumenteret at have haft mindst 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Af den gældende regel i § 13 h, stk. 2, i loven fremgår, at perioden på 12 kalendermåneder for både en ægtefælle, jf. § 13 f, stk. 1, nr. 2, og stk. 3, nr. 2, og en ugift person, jf. § 13 f, stk. 6, nr. 2, i loven, ud over mulighederne for forlængelse af 12-månedersperioden efter § 13 f, stk. 12, i loven, forlænges med perioden fra og med den 9. marts 2020 til og med den 8. september 2020 på grund af covid-19.

Af den gældende regel i § 13 h, stk. 3, i loven fremgår, at perioden på 12 kalendermåneder for både en ægtefælle, jf. § 13 f, stk. 1, nr. 2, og stk. 3, nr. 2, og en ugift person, jf. § 13 f, stk. 6, nr. 2, ud over mulighederne for forlængelse af 12-månedersperioden efter stk. 2 og § 13 f, stk. 12, vil kunne forlænges med perioden fra og med den 1. november 2020 til og med den 31. januar 2021 på grund af covid-19.

Af den gældende regel i § 13 h, stk. 4, i loven fremgår, at forlængelsen i stk. 2 og 3 indgår i § 13 f, stk. 13, på tilsvarende måde som en forlængelse efter § 13 f, stk. 12.

Af den gældende regel i § 13 h, stk. 5, i loven fremgår, at stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse for modtagere af uddannelses- eller kontanthjælp, som er omfattet af § 10 g, stk. 1, og § 10 i, stk. 1. Baggrunden for disse bestemmelser er, at personer, som er omfattet af reglerne i §§ 10 f og 10 h i loven om nedsættelse af hjælpen til et niveau svarende til niveauet for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse for dømte fremmedkrigere og bandekriminelle, skal have deres ydelsessager behandlet efter reglerne for modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse.

Det fremgår således af § 13 h, stk. 3, i loven, at personer i perioden fra og med den 1. november 2020 og til og med den 31. januar 2021 ikke vil få nedsat hjælpen, og hjælpen vil ikke bortfalde i perioden som følge af, at de ikke har opfyldt betingelsen om at have haft 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Eventuelle arbejdstimer med ordinært og ustøttet arbejde

i perioden fra og med den 1. november 2020 til og med den 31. januar 2021 medregnes til at opfylde kravet om 225 timers arbejde, ligesom det er gældende for de øvrige forlængelsesgrunde for både personer, som skulle have haft deres hjælp nedsat, eller hvor hjælpen skulle bortfalde i ovennævnte periode, og for personer, som endnu ikke skulle have deres hjælp nedsat, eller hvor hjælpen ikke skulle bortfalde i perioden.

Administrationen af bestemmelsen i § 13 h, stk. 3, i loven følger de samme regler, som i øvrigt er gældende for personer, som får forlænget 12-månedersperioden efter § 13 h i loven.

Af bestemmelsen i § 13 h, stk. 3, i loven følger det, at forlængelsen i § 13 h, stk. 2, indgår i § 13 f, stk. 13, i loven på tilsvarende måde som en forlængelse efter § 13 f, stk. 12, i loven. Det betyder, at en forlængelse efter § 13 h, stk. 2, i loven i lighed med en forlængelse efter § 13 f, stk. 12, i loven medfører, at hvis der ved opgørelsen af arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder indgår måneder, der ligger mere end 3 år før opgørelsestidspunktet, skal der ses bort fra sådanne måneder. I et sådant tilfælde får ægtefællen eller den ugifte person tillagt yderligere måneder fremadrettet svarende til antallet af måneder, der er set bort fra.

Af § 6 i lov nr. 1642 af 19. november 2020 om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om sygedagpenge, lov om aktiv socialpolitik og lov om seniorjob fremgår, at for personer, der er omfattet af § 13 h, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvor kommunen forud for ikrafttrædelsen efter § 4, stk. 1, har truffet en afgørelse om nedsættelse eller bortfald af hjælpen efter § 13 g og § 26, stk. 5-8, i lov om aktiv socialpolitik, der endnu ikke er effektueret, skal kommunen tilbagekalde afgørelsen og skal samtidig skriftligt orientere personen om, at der er grundlag for en udskydelse af bortfaldsdatoen som følge af forlængelsen af 12-månedersperioden.

2.6.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Konservative og Alternativet er ved aftale af 16. december 2020 blevet enige om, at reserven til forlængelse af hjælpepakker som opfølgning på aftalen om stimuli den 2. december 2020 skal udmøntes. I den forbindelse er der enighed om, at suspensionen af 225-timersreglen skal forlænges fra efter den 31. januar 2021 til og med den 28. februar 2021.

Det foreslås, at § 13 h, stk. 3, i lov om aktiv social politik ændres således, at 225-timersreglen fra og med den 1. februar 2021 til og med den 28. februar 2021 igen suspenderes, således at perioden fra og med den 1. februar 2021 til og med den 28. februar 2021 skal anses for endnu en forlængelsesgrund.

Personer vil i perioden fra og med den 1. februar 2021 og til og med den 28. februar 2021 således ikke få nedsat hjælpen, og hjælpen vil ikke bortfalde i perioden som følge

af, at de ikke har opfyldt betingelsen om at have haft 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Den foreslåede lovændring skal sikre, at der sker endnu en forlængelse af 12-månedersperioden med yderligere en måned for personer, som er omfattet af 225-timersreglen.

Eventuelle arbejdstimer med ordinært og ustøttet arbejde i perioden fra og med den 1. februar 2021 til og med den 28. februar 2021 vil skulle medregnes til at opfylde kravet om 225 timers arbejde, ligesom det er gældende for de øvrige forlængelsesgrunde for både personer, som skulle have haft deres hjælp nedsat, eller hvor hjælpen skulle bortfalde i ovennævnte periode, og for personer, som endnu ikke skulle have deres hjælp nedsat, eller hvor hjælpen ikke skulle bortfalde i perioden.

Administrationen af den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 13 h, stk. 3, i loven vil skulle følge de samme regler, som i øvrigt er gældende for personer, som får forlænget 12-månedersperioden efter § 13 h, i loven, jf. gennemgangen ovenfor under afsnit 2.6.1. om gældende regler.

Det foreslås videre, at for personer, der er omfattet af det fremsatte lovforslag, og hvor kommunen forud for lovens ikrafttræden har truffet en afgørelse om nedsættelse eller bortfald af hjælpen efter § 13 g og § 26, stk. 5-8, i loven, der endnu ikke er effektueret, skal kommunen tilbagekalde afgørelsen og samtidig skriftligt orientere personen om, at der vil være grundlag for en udskydelse af bortfaldsdatoen som følge af forlængelsen af 12-månedersperioden.

Det betyder, at hvis en person har modtaget en afgørelse forud for ikrafttræden af denne lov om, at den pågældendes hjælp vil blive nedsat, eller hjælpen vil bortfalde som følge af, at personen ikke har opfyldt arbejdskravet på 225 timers ordinært og ustøttet arbejde, jf. § 13 f, § 13 g og § 26, stk. 5-8, i loven, i perioden fra og med fra og med 1. februar 2021 og til og med 28. februar 2021, men hvor afgørelsen endnu ikke er effektueret, vil kommunen skulle tilbagekalde afgørelsen og samtidigt skriftligt orientere personen om, at denne vil få udskudt datoen for nedsættelse eller bortfald af hjælpen som følge af forlængelsen af 12-månedersperioden, jf. forslaget til § 5.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.1. Suspension af dagpengeforbrug og suspension af G-dage ved hjemsendelser og arbejdsfordeling

Med lovforslaget foreslås at genindføre suspensionen af dagpengeforbruget (herunder supplerende dagpenge) for alle dagpengemodtagere i perioden fra den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021, svarende til forlængelsen af de målrettede kompensationsordninger. Udbetaling af dagpenge i denne periode medtælles således ikke i den lediges dagpengeanciennitet.

Det foreslås endvidere at genindføre suspension af arbejdsgivernes betaling af dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag (G-dage) for medlemmer af en arbejdsløsheds-

kasse, som bliver omfattet af en arbejdsfordeling etableret efter overenskomst eller kollektiv aftale ("den gamle ordning") eller hjemsendelse fra og med lovens ikrafttræden til og med den 18. marts 2021.

Forslaget vurderes samlet set at have konsekvenser i 2021, 2022 og 2023. Suspension af arbejdsgivernes betaling af G-dage medfører en offentlig merudgift til dagpenge på ca. 4,0 mio. kr. i 2021. Samlet set skønnes forslaget om suspension af dagpengeforbrug og arbejdsgivernes betaling af G-dage at medføre direkte merudgifter på ca. 180 mio. kr. i hele perioden før skat og tilbageløb, svarende til knap 380 mio. kr. efter skat og tilbageløb af afgifter samt de adfærdsmæssige konsekvenser, jf. tabel 1. Det er skønnet, at forslaget medfører en midlertidig reduktion i beskæftigelsen på godt 640 fuldtidspersoner i 2021, 800 fuldtidspersoner i 2022 og 160 fuldtidspersoner i 2023.

Tabel 1. Økonomiske konsekvenser af suspension af dagpengeforbrug og suspension af G-dage ved hjemsendelser og arbejdsfordeling, mio. kr. (2021-pl.)

	2021	2022	2023	2024
I alt statslige udgifter	26,4	31,2	6,2	0,0
Heraf til dagpenge	31,6	39,5	7,9	0,0
Heraf til dagpenge ifbm. G-dage	1,4	0,0	0,0	0,0
Heraf til kontanthjælp	-2,2	-2,8	-0,5	0,0
Heraf til sygedagpenge	-2,1	-2,7	-0,5	0,0
Heraf til seniorjob	-2,3	-2,8	-0,6	0,0
I alt kommunale udgifter	48,3	57,2	11,5	0,0
Heraf budgetgaranti	51,4	61,0	12,2	0,0
Heraf øvrige indkomstoverførsler	-3,6	-4,4	-0,8	0,0
Heraf administration	0,5	0,7	0,1	0,0
I alt, inkl. adfærd (før skat og tilbageløb)	74,7	88,4	17,7	0,0
I alt, inkl. adfærd (efter skat og tilbageløb)	151,0	188,8	37,8	0,0

Anm: Tallene er afrundet til nærmest 100.000 kr., og beløbene i rækkerne summer derfor ikke nødvendigvis.

3.2. Forlængelse af retten til sygedagpenge

Det foreslås at forlænge retten til sygedagpengeydelse midlertidigt, så ingen sygedagpengemodtagere overgår til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse i perioden 1. februar 2021 - 28. februar 2021.

Samlet set skønnes denne del af lovforslaget med betydelig usikkerhed at medføre offentlige merudgifter på ca. 10 mio. kr. i 2021 før skat og tilbageløb, svarende til ca. 5 mio. kr. i 2021 efter skat og tilbageløb, jf. tabel 2.

Forslaget skønnes med betydelig usikkerhed at medføre offentlige merudgifter til sygedagpengeydelse på ca. 86 mio. kr. i alt, og offentlige mindreudgifter til ressourceforløbs-

Forslaget medfører merudgifter til dagpenge, samt merudgifter til aktivering af dagpengemodtagere efter den forlængede ydelsesperiode. Herunder ligeledes merudgifter til samtaler i perioden efter ydelsens ophør. Merudgifterne modgås delvist af mindreudgifter til kontanthjælp, sygedagpenge og seniorjob, samt mindreudgifter til aktivering af modtagere af kontanthjælp og sygedagpenge. Dette er en følge af, at perioden på dagpenge forlænges, og overgangen til disse ydelser dermed udskydes.

I nedenstående tabel fremgår de økonomiske konsekvenser af suspension af forbrug af dagpenge og suspension af arbejdsgivernes betaling af G-dage fordelt på stat og kommuner.

ydelse under jobafklaringsforløb på ca. 72 mio. kr. i alt. Hertil skønnes der at være offentlige merudgifter til aktivering for sygedagpengemodtagere på ca. 3 mio. kr. i alt og offentlige mindreudgifter til aktiveringsudgifter for personer i jobafklaring på ca. 6 mio. kr. i alt.

De samlede merudgifter fordeler sig med ca. 5 mio. kr. vedrørende staten og ca. 5 mio. kr. vedrørende kommunerne. Merudgifterne til sygedagpengeydelse fordeler sig med ca. 24 mio. kr. vedrørende staten og 62 mio. kr. vedrørende kommunerne, mens mindreudgifterne til ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb fordeler sig med ca. 16 mio. kr. til staten og 57 mio. kr. til kommunerne, jf. tabel 2.

Tabel 2. Økonomiske konsekvenser af yderligere midlertidig forlængelse af retten til sygedagpenge, mio. kr. (2021-pl.)

	2021	2022	2023	2024
I alt statslige udgifter	5,3	0,0	0,0	0,0

Heraf til sygedagpengeydelse	24,0	0,0	0,0	0,0
Heraf til ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb	-15,5	0,0	0,0	0,0
Heraf til aktiveringsomkostninger ifbm. jobafklaring	-3,2	0,0	0,0	0,0
I alt kommunale udgifter	5,0	0,0	0,0	0,0
Heraf til sygedagpengeydelse	61,7	0,0	0,0	0,0
Heraf til ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb	-56,8	0,0	0,0	0,0
Heraf til aktiveringsomkostninger ifbm. sygedagpenge	3,2	0,0	0,0	0,0
Heraf til aktiveringsomkostninger ifbm. jobafklaring	-3,2	0,0	0,0	0,0
I alt inkl. adfærd (før skat og tilbageløb)	10,3	0,0	0,0	0,0
I alt inkl. adfærd (efter skat og tilbageløb)	5,1	0	0	0

Anm: I beregningerne er det antaget, at der ikke er afgang fra sygedagpengeydelse blandt de forlængede personer, der kommer ind i ordningen i perioden 1. februar 2021-28. februar 2021.

Kilde: Jobindsats og egne beregninger

Forslaget skønnes med betydelig usikkerhed at berøre ca. 5.600 personer, der får forlænget deres sygedagpengeperiode i én måned frem for at overgå til jobafklaringsforløb i perioden 1. februar 2021 - 28. februar 2021. Forslaget skønnes med betydelig usikkerhed at medføre en midlertidig negativ arbejdsudbudseffekt på ca. 10 fuldtidspersoner i alt i 2021.

3.3. Yderligere forlængelse af 12-månedersperioden i 225-timersreglen som følge af covid-19

Forslaget skønnes med betydelig usikkerhed at berøre ca. 16.000 personer, der får udskudt tidspunktet for, hvornår de får nedsat ydelsen som følge af 225-timersreglen.

Samlet set skønnes forslaget med betydelig usikkerhed at medføre umiddelbare offentlige merudgifter på i alt 13,4 mio. kr. i 2021 og 14,8 mio. kr. i 2022 før skat, tilbageløb og adfærd.

Når der tages højde for skat, tilbageløb og adfærd skønnes forslaget at svække de offentlige finanser svarende til 9,0 mio. kr. i 2021 og 10,1 mio. kr. i 2022, jf. tabel 3.

Det er skønnet, at forslaget vil medføre en midlertidig reduktion i beskæftigelsen på i alt ca. 25 fuldtidspersoner over perioden 2021-2022.

Forslaget medfører merudgifter til både ydelse, aktivering og administration samt et ændret provenu fra skat og tilbageløb.

De offentlige merudgifter til kontanthjælp, uddannelseshjælp og selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, herunder merudgifter som følge af ændret adfærd, skønnes at udgøre ca. 14,8 mio. kr. i 2021 og 16,3 mio. kr. i 2022 før skat og tilbageløb. De offentlige merudgifter til aktivering skønnes at udgøre ca. 0,2 mio. kr. i 2021 og 0,2 mio. kr. i 2022. Endelig skønnes der at være administrative udgifter for kommunerne på ca. 0,1 mio. kr. i 2022, som følge af at kommunerne skal ændre varslingen for og eventuelt høringen af de borgere, der kan få nedsat ydelsen som følge af 225-timersreglen efter den 1. februar 2021.

Tabel 3. Økonomiske konsekvenser af yderligere forlængelse af 12 månedersperioden i 225-timersreglen, mio. kr. (2021-pl.)

	2021	2022	2023	2024
I alt statslige udgifter	3,0	3,2	0,0	0,0
Heraf til kontanthjælp inkl. adfærd	2,2	2,4	0,0	0,0
Heraf til uddannelseshjælp inkl. adfærd	0,5	0,5	0,0	0,0
Heraf til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse inkl. adfærd	0,3	0,3	0,0	0,0
I alt kommunale udgifter	12,1	13,4	0,0	0,0
Heraf budgetgaranti	10,8	11,9	0,0	0,0
Heraf øvrige indkomstoverførsler	1,3	1,4	0,0	0,0
Heraf administration	0,0	0,1	0,0	0,0
I alt, inkl. adfærd (før skat og tilbageløb)	15,1	16,6	0,0	0,0
I alt, inkl. adfærd (efter skat og tilbageløb)	9,0	10,1	0,0	0,0

Anm: Tallene er afrundet til nærmest 100.000 kr., og beløbene i rækkerne summer derfor ikke nødvendigvis.

3.4. Lovforslagets samlede økonomiske konsekvenser

Lovforslaget skønnes samlet set at medføre merudgifter for det offentlige (før skat og tilbageløb) på 100,1 mio. kr. i 2021, 105,0 mio. kr. i 2022 og 17,7 mio. kr. i 2023. For fordeling af de økonomiske konsekvenser mellem stat og kommune henvises til tabellerne under de enkelte delforslag.

I nedenstående *tabel 4* fremgår lovforslagets samlede økonomiske konsekvenser fordelt på henholdsvis før og efter skat og tilbageløb, samt adfærdsmæssige konsekvenser. Alle beløb er angivet i 2021-pl.

Tabel 4: Samlede økonomiske konsekvenser, mio. kr. (2021-pl)

	2021	2022	2023	Varigt
Sygedagpenge				
Før skat og tilbageløb	10,3	0,0	0,0	0,0
Efter skat og tilbageløb	5,1	0,0	0,0	0,0
Dagpenge				
Før skat og tilbageløb	74,7	88,4	17,7	0,0
Efter skat og tilbageløb	151,0	188,8	37,8	0,0
225-timersreglen				
Før skat og tilbageløb	15,1	16,6	0,0	0,0
Efter skat og tilbageløb	9,0	10,1	0,0	0,0
I alt før skat og tilbageløb	100,1	105,0	17,7	0,0
I alt efter skat og tilbageløb	165,1	198,9	37,8	0,0

Lovforslagets øvrige elementer vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser.

De økonomiske og administrative konsekvenser af ændringsforslaget skal forhandles med de kommunale parter.

Udgifter i 2021 er finansieret af reserven til genstart af dansk økonomi og særlige udfordringer afledt af COVID-19 ("krigskassen") på finansloven for 2021. Udgifter i 2022 og 2023 er håndteret inden for de overordnede økonomiske rammer og vil konkret være afspejlet på regeringens forslag til finanslov for 2022. Lovforslaget følger de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning, idet lovforslaget understøtter, at administrationen af suspensionen af dagpengeperioden samt eventuel genindmeldelse i en arbejdsløshedskasse som udgangspunkt kan ske digitalt og under hensyntagen til borgernes retssikkerhed og ved brug af de it-systemer, som arbejdsløhedskasserne allerede har i anvendelse.

Tilsvarende understøtter lovforslaget, at arbejdsløhedskassernes administration af medlemmernes eventuelle ret til dagpenge i forhold til de situationer, hvor medlemmet ikke længere skal have G-dage udbetalt fra arbejdsgiverne ved hjemsendelser og arbejdsfordeling, vil ske inden for rammerne af arbejdsløhedskassernes administrative systemer, og som udgangspunkt kan dette ske digitalt og under hensyntagen til borgernes retssikkerhed og ved brug af de it-systemer, som arbejdsløhedskasserne allerede har i anvendelse.

Der genbruges data, som allerede er tilgængelige i arbejdsløhedskasserne om medlemskab af en arbejdsløhedskasse, og der benyttes allerede gældende regler ved administrationen af suspensionen af dagpengeperioden og ved eventuel tildeling af dagpenge.

Anvendelse af fællesoffentlig infrastruktur er ikke relevant i dette lovforslag.

Det vurderes, at arbejdsløhedskasserne vil få en større meradministration i perioden januar og februar 2021 som følge af, at arbejdsløhedskasserne skal sørge for, at udbetalte dagpenge i perioden fra og med den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021 ikke vil forbruge af retten til dagpenge, herunder supplerende dagpenge, og at opgørelsen af karens hver 4. måned ikke gennemføres således, som de administrative systemer ellers er indrettet til.

Det vurderes, at arbejdsløhedskasserne vil få en større meradministration i perioden fra og med lovens ikrafttræden til og med den 18. marts 2021 som følge af, at arbejdsløhedskasserne skal sørge for, at der kan udbetales dagpenge til medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som ikke længere skal have G-dage udbetalt fra arbejdsgiverne ved hjemsendelser og arbejdsfordeling.

I forhold til forslaget om forlængelse af sygedagpengeperioden følger lovforslaget de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning, idet lovforslaget understøtter, at administrationen af den midlertidige forlængelse af retten til sygedagpenge kan ske digitalt og ved brug af de it-systemer, kommunerne allerede har i anvendelse.

I forhold til forlænget suspension af 225-timersreglen i lov om aktiv socialpolitik vurderes lovforslaget at leve op til de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning, idet lovforslagets indhold understøtter muligheden for digital administration under hensyntagen til borgernes data- og retssikkerhed.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.1. Suspension af dagpengeforbrug og suspension af G-dage ved hjemsendelser og arbejdsfordeling

Forslaget om, at arbejdsgiverne ikke skal betale G-dage ved hjemsendelser eller arbejdsfordelinger, vurderes at medføre besparelser for arbejdsgiverne på 4,2 mio. kr.

Det vurderes videre, at arbejdsgiverne vil opnå en administrativ mindredgift som følge af, at arbejdsgiverne ikke skal betale G-dage ved hjemsendelser og arbejdsfordelinger. Det har ikke været muligt at få udarbejdet en vurdering heraf henset til tidsfaktoren omkring covid-19 situationen.

Princippet om agil erhvervsrettet regulering vurderes ikke at være relevante for de konkrete ændringer i lovforslaget. Det skyldes, at lovforslaget medfører såvel en økonomisk som administrativ mindrebelastning, som kan gennemføres uden at påvirke virksomhedernes forretningsmodeller og anvendelse af nye teknologier.

4.2. Forlængelse af retten til sygedagpenge

Der vil være begrænsede positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Forslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for virksomhederne.

Princippet om agil erhvervsrettet regulering vurderes på denne baggrund ikke at være relevante for ændringerne i lovforslaget.

4.3. Yderligere forlængelse af 12-månedersperioden i 225-timersreglen som følge af covid-19

Forslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslagene om, at udbetalte dagpenge i perioden i perio-

den fra og med den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021 ikke forbruger af retten til dagpenge, herunder supplerende dagpenge, og at opgørelsen af karens hver 4. måned ikke gennemføres, vurderes ikke at medføre konsekvenser for medlemmerne af en arbejdsløshedskasse, da arbejdsløshedskasserne forventes at gennemføre tilpasningen af arbejdsløshedskassernes administrative systemer på en måde, så det berører borgerne mindst muligt.

Medlemmerne af en arbejdsløshedskasse undgår dermed, at retten til dagpenge, herunder supplerende dagpenge udløber, og de undgår ligeledes at blive mødt med en karens hver 4. måned. Dagpengeberettigede medlemmer af en arbejdsløshedskasse vil ikke skulle opkræve betaling for G-dage, herunder eventuelt med hjælp fra arbejdsløshedskassen, men alene modtage dagpenge fra arbejdsløshedskassen. Dette vurderes at være en mindre administrativ lettelse for medlemmerne.

Forslaget om forlængelse af retten til sygedagpenge og forslaget om forlængelse af 12-månedersperioden i 225-timersreglen har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klima- og miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klima- og miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har ikke været sendt i høring, da regeringen ønsker, at reglerne skal træde i kraft hurtigst muligt. Under hensyntagen til, at lovforslaget ønskes hastebehandlet, er lovforslaget ikke sendt i høring i forbindelse med fremsættelse.

9. Sammenfattende skema

Mio. kr. (2021-pl.)	Positive konsekvenser/mindredgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Stat 2021: 25,3 2022: 8,3 2023: 1,7 Kommuner 2021: 76,0 2022: 20,0 2023: 3,9 Regioner: Ingen	Stat 2021: 60,0 2022: 42,7 2023: 7,9 Kommuner 2021: 141,5 2022: 90,7 2023: 15,5 Regioner: Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	2021: 4,2	Ingen

Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Det vurderes, at arbejdsgiverne vil opnå en administrativ mindredgift som følge af, at arbejdsgiverne ikke skal betale G-dage ved hjemsendelser og arbejdsfordelinger.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering	JA	NEJ
		X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1.

Efter gældende regler i § 55, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. kan et medlem, der har opnået ret til dagpenge, modtage dagpenge i sammenlagt 2 år inden for en periode på 3 år. Der opnås ret til påbegyndelse af en ny periode, hvis medlemmet dokumenterer på ny at opfylde et indkomst- eller beskæftigelseskrav.

Efter de gældende regler i § 55, stk. 2, i loven kan et medlem, som har ret til at få forlænget dagpengeperioden på baggrund af løntimer, der er registreret på beskæftigelseskontoen, efter udløbet af perioden på 2 år inden for 3 år, modtage dagpenge i højst 1 år inden for en periode på 1½ år.

Efter de gældende regler i § 55, stk. 4, i loven opgøres forbruget af dagpengeperioden på 2 år (ydelsesperioden) eller på højst 1 år (den forlængede dagpengeperiode) i timer.

Efter de gældende regler i § 55, stk. 7, i loven blev forbruget af dagpengeperioden samt en eventuelt forlænget dagpengeperiode sat i bero i perioden fra og med den 1. marts 2020 til og med den 31. august 2020.

Efter de gældende regler i § 55, stk. 8, i loven får personer, der opbruger deres dagpengeret, herunder en forlænget dagpengeret, i perioden fra den 1. november 2020 og indtil den 1. november 2021, forlænget deres dagpengeret med to måneder. Personer, der opbruger dagpengeretten, vil automatisk få forlænget dagpengeretten. Dagpengeretten kan kun forlænges én gang.

Efter de gældende regler i § 56, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. har et medlem, hvis dagpengeperiode er udløbet, ret til at få forlænget dagpengeperioden på bag-

grund af løntimer, som er registreret på beskæftigelseskontoen.

Efter § 56, stk. 2, i loven, har et medlem, hvis forlængede dagpengeperiode er udløbet, ret til at få forlænget dagpengeperioden på baggrund af løntimer på beskæftigelseskontoen, som er registreret siden seneste opgørelse af den forlængede dagpengeperiode.

Efter § 56, stk. 3, i loven giver hver indberettet løntime ret til at modtage dagpenge i 2 timer inden for en periode på 3 timer ved opgørelsen af den forlængede dagpengeperiode.

Efter § 55, stk. 2, i loven kan et medlem efter udløbet af den ordinære dagpengeperiode modtage dagpenge i højst 1 år inden for en periode på 1½ år, hvis personen har ret til at få forlænget dagpengeperioden efter § 56, og medlemmet ikke har genoptjent retten til en ny dagpengeperiode.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at der i § 55, stk. 7, 1. og 2. pkt., indsættes en ny periode med suspension af forbrug af dagpenge gældende fra og med den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021.

Forslaget betyder, at udbetaling af dagpenge i perioden fra og med den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021 ikke vil forbruges af hverken ydelses- eller referenceperioden. Der vil således ikke være nogen indplacerede dagpengemodtagere, som vil kunne opbruge dagpengeretten i perioden.

Tilsvarende vil det betyde, at for personer, som indplaceres i dagpengesystemet i løbet af perioden, vil dagpengeudbetaling ikke blive medregnet i opgørelsen af dagpengeforbruget. Personen vil den 1. marts 2021 derfor have en dagpengeret på 2 år inden for 3 år svarende til den ordinære dagpengeperiode.

Det bemærkes, at udbetaling af feriedagpenge i forhold til reglerne om forbrug af dagpenge betragtes som dagpenge,

jf. § 55, stk. 4, nr. 1, i loven. Forslaget omfatter således også udbetaling af feriedagpenge, hvorefter disse således heller ikke vil indgå i opgørelsen af forbrug af dagpenge m.v.

Det foreslås videre, at der i § 55, *stk. 7*, indsættes et nyt punktum således, at også medlemmer, som havde ret til dagpenge efter stk. 8, den 31. december 2020, vil være omfattet af suspensionsperioden i 1. pkt.

Forslaget betyder, at en person, som blev omfattet af forlængelsen af dagpengeperioden med 2 måneder, jf. § 55, stk. 8, i loven, på det tidligst mulige tidspunkt den 1. november 2020, også vil blive omfattet af suspensionen af forbrug af dagpengeperioden med 2 måneder. Gennemføres denne ændring ikke, vil pågældende ikke blive omfattet af nærværende suspensionsforslag, idet personen ikke vil have nogen dagpengereget den 1. januar 2021.

Som forudsat i aftale af 16. december 2020 mellem regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Konservative og Alternativet om tillæg til aftale om genåbning af generelle kompensationsordninger vil ingen dagpengemodtagere, som konsekvens af den aftalte suspension, miste retten til de to måneders forlængelse, som indgår i aftale om udvidelse af hjælpepakker af 27. oktober 2020. Udmøntningen vil desuden sikre sammenhæng mellem den forlængede dagpengereget og suspensionen, så ingen vil kunne opbruge deres dagpengereget i perioden den 1. november 2020 til og med den 28. februar 2021.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter § 55, stk. 8, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. har et medlem i umiddelbar forlængelse af udløbet af dagpengeperioden i stk. 1, 1. pkt., og eventuel forlænget dagpengeperiode efter stk. 2 i perioden fra og med den 1. november 2020 til og med den 31. oktober 2021 ret til dagpenge inden for en periode på 2 måneder svarende til højst 320,66 timer.

Det foreslås, at der i § 55, *stk. 8*, indsættes som 3. *pkt.*, at medlemmer, hvis dagpengereget udløber i perioden fra og med den 1. november 2020 til og med den 31. december 2021 som følge af suspension af dagpengeperioden efter stk. 7, fra og med den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021, har ret til dagpenge i en periode svarende til perioden nævnt i 1. pkt., dog højst til og med den 28. februar 2022.

Forslaget betyder, at personer, som blev omfattet af forlængelsen af dagpengeperioden med 2 måneder, jf. § 55, stk. 8, også vil blive omfattet af suspensionen af forbrug af dagpengeperioden med 2 måneder.

Herefter vil ingen dagpengemodtagere, som konsekvens af den aftalte suspension, miste retten til de to måneders forlængelse, som indgår i aftale om udvidelse af hjælpepakker af 27. oktober 2020. Udmøntningen vil desuden sikre

sammenhæng mellem den forlængede dagpengeperiode og suspensionen, så ingen vil kunne opbruge deres dagpengereget i perioden den 1. november 2020 til og med den 28. februar 2021.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Efter de gældende regler i § 56 a, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. kan dagpengemodtagere miste, hvad der svarer til værdien af én dags dagpenge hver 4. måned (karensdag), hvis de ikke har haft en vis beskæftigelse i perioden.

Efter gældende regler i § 56 a, stk. 9, i loven fik dagpengemodtagere i perioden fra og med den 1. marts 2020 til og med den 31. august 2020 ikke karens, da opgørelsen af 4-månedersperioden var sat i bero.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.2.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at der i § 56 a *stk. 9, 1., 2. og 3. pkt.* indsættes efter »den 31. august 2020«: »og fra og med den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021«.

Forslaget betyder, at dagpengemodtagere i perioden fra og med den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021 ikke vil få en karens som følge af manglende beskæftigelse i 4-månedersperioden.

Der vil således i perioden fra og med den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021 ikke være nogen dagpengemodtagere, som får en karens.

Efter udløbet af suspensionsperioden fortsætter opgørelsen af ”forbruget” af 4-månedersperioden, og dagpengemodtagere vil herefter igen kunne få en karensdag, hvis de efter den 28. februar 2021 når opfyldelsen af 4-månedersperioden.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Efter de gældende regler i § 60, stk. 1, 1. pkt., i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. udløber retten til supplerende dagpenge, når et medlem har arbejdet på nedsat tid eller drevet selvstændig virksomhed i sammenlagt 30 uger inden for de seneste 104 uger i måneder, hvor medlemmet har fået udbetalt supplerende dagpenge. Bestemmelsen gælder for et fuldtidsforsikret medlem af en arbejdsløshedskasse.

Efter de gældende regler i § 60, stk. 3, i loven har et medlem, hvis ret til supplerende dagpenge er udløbet, jf. stk. 1, ret til at få forlænget den periode, hvor medlemmet arbejder på nedsat tid og samtidig får udbetalt supplerende dagpenge,

med op til 12 uger, hvis personen har haft beskæftigelse i et vist omfang.

Efter § 60, stk. 10, i loven medregnes udbetaling af dagpenge efter § 55, stk. 8, 1. pkt., ikke ved opgørelsen af perioderne efter stk. 2, 1. pkt., og stk. 4 (forlængelse af perioden med ret til supplerende dagpenge med 2 måneder).

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.3.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at der i § 60, stk. 9, indsættes en ny periode med suspension af forbrug af dagpenge gældende fra og med den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021.

Forslaget betyder, at ledige vil have mindst den samme ret til supplerende dagpenge herunder eventuelt en forlænget periode med supplerende dagpenge efter den 28. februar 2021, som personen havde forud for den 1. januar 2021.

En person, som påbegynder et forbrug af supplerende dagpenge, herunder eventuelt en forlænget periode med supplerende dagpenge, i perioden fra og med den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021, vil den 1. marts 2021 have ret til supplerende dagpenge i 30 uger inden for 104 uger eller op til 12 ugers ret til supplerende dagpenge som følge af forlængelsen.

Det foreslås videre, at der i § 60, stk. 9, som 2. pkt. indsættes et nyt punktum således, at også medlemmer, som havde ret til dagpenge efter stk. 10 den 31. december 2020, vil være omfattet af suspensionsperioden i 1. pkt.

Forslaget betyder, at en person, som blev omfattet af forlængelsen af dagpengeperioden med 2 måneder, jf. § 55, stk. 8, i loven på det tidligst mulige tidspunkt den 1. november 2020, også vil blive omfattet af suspensionen af forbrug af perioden af supplerende dagpenge med 2 måneder. Gennemføres denne ændring ikke, vil pågældende ikke blive omfattet af nærværende suspensionsforslag, idet personen ikke vil have nogen dagpengeret den 1. januar 2021.

Som forudsat i aftale af 16. december 2020 mellem regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Konservative og Alternativet om tillæg til aftale om genåbning af generelle kompensationsordninger vil ingen dagpengemodtagere, som konsekvens af den aftalte suspension, miste retten til de to måneders forlængelse, som indgår i aftale om udvidelse af hjælpepakker af 27. oktober 2020. Udmøntningen vil desuden sikre sammenhæng mellem den forlængede dagpengeret og suspensionen, så ingen vil kunne opbruge deres dagpengeret i perioden den 1. november 2020 til og med den 28. februar 2021.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Efter § 60, stk. 10, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

medregnes udbetaling af dagpenge efter § 55, stk. 8, 1. pkt., ikke ved opgørelsen af perioderne efter stk. 1, 1. pkt., og stk. 3.

Det foreslås, at der i § 60, stk. 10, indsættes som 2. pkt., at medlemmer, hvis ret til supplerende dagpenge udløber i perioden fra og med den 1. november 2021 til og med den 31. december 2021 som følge af suspension af perioden med ret til supplerende dagpenge efter stk. 9 har ret til supplerende dagpenge i en periode svarende til perioden nævnt i 1. pkt., dog højst til og med den 28. februar 2022.

Forslaget betyder, at personer, som blev omfattet af forlængelsen af perioden med ret til supplerende dagpenge i 2 måneder, jf. § 60, stk. 9, også vil blive omfattet af suspensionen af forbrug af perioden med ret til supplerende dagpenge med 2 måneder, som forudsat i aftale af 16. december 2020 mellem regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Konservative og Alternativet om tillæg til aftale om genåbning af generelle kompensationsordninger.

Herefter vil ingen dagpengemodtagere, som konsekvens af den aftalte suspension, miste retten til de to måneders forlængelse af perioden med supplerende dagpenge, som indgår i aftale om udvidelse af hjælpepakker af 27. oktober 2020. Udmøntningen vil desuden sikre sammenhæng mellem den forlængede dagpengeret og suspensionen, så ingen vil kunne opbruge deres dagpengeret i perioden den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Efter de gældende regler i § 73, stk. 2, 1. pkt., i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. udløber retten til supplerende dagpenge, når et medlem har arbejdet på nedsat tid eller drevet selvstændig virksomhed i sammenlagt 30 uger inden for de seneste 104 uger i måneder, hvor medlemmet har fået udbetalt supplerende dagpenge. Bestemmelsen gælder for et deltidsforsikret medlem af en arbejdsløshedskasse.

Efter de gældende regler i § 73, stk. 4, i loven har et medlem, hvis ret til supplerende dagpenge er udløbet, jf. stk. 2, ret til at få forlænget den periode, hvor medlemmet arbejder på nedsat tid og samtidig får udbetalt supplerende dagpenge, med op til 12 uger, hvis personen har haft beskæftigelse i et vist omfang.

Efter § 73, stk. 11, i loven medregnes udbetaling af dagpenge efter § 55, stk. 8, 1. pkt., ikke ved opgørelsen af perioderne efter stk. 2, 1. pkt., og stk. 4 (forlængelse af perioden med ret til supplerende dagpenge med 2 måneder).

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.3.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at der i § 73, stk. 10, indsættes en ny periode

med suspension af forbrug af dagpenge gældende fra og med den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021.

Forslaget betyder, at ledige vil have den samme ret til supplerende dagpenge, herunder eventuelt en forlænget periode med supplerende dagpenge, efter den 28. februar 2021, som personen havde forud for den 1. januar 2021.

En person, som påbegynder et forbrug af supplerende dagpenge, herunder eventuelt en forlænget periode med supplerende dagpenge, i perioden fra og med den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021, vil den 1. marts 2021 have ret til supplerende dagpenge i 30 uger inden for 104 uger eller op til 12 ugers ret til supplerende dagpenge som følge af forlængelsen.

Det foreslås videre, at der i § 73, stk. 10, som 2. pkt. indsættes et nyt punktum således, at også medlemmer, som havde ret til dagpenge efter stk. 11 den 31. december 2020, vil være omfattet af suspensionsperioden i 1. pkt.

Forslaget betyder, at personer, som blev omfattet af forlængelsen af perioden med ret til supplerende dagpenge i 2 måneder, jf. § 73, stk. 11, i loven, på det tidligst mulige tidspunkt den 1. november 2020, også vil blive omfattet af suspensionen af forbrug af perioden af supplerende dagpenge med 2 måneder. Gennemføres denne ændring ikke, vil pågældende ikke blive omfattet af nærværende suspensionsforslag, idet personen ikke vil have nogen dagpengeret den 1. januar 2021.

Som forudsat i aftale af 16. december 2020 mellem regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Konservative og Alternativet om tillæg til aftale om genåbning af generelle kompensationsordninger vil ingen dagpengemodtagere, som konsekvens af den aftalte suspension, miste retten til de to måneders forlængelse, som indgår i aftale om udvidelse af hjælpepakker af 27. oktober 2020. Udmøntningen vil desuden sikre sammenhæng mellem den forlængede dagpengeret og suspensionen, så ingen vil kunne opbruge deres dagpengeret i perioden den 1. november 2020 til og med den 28. februar 2021.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Efter § 73, stk. 11, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. medregnes udbetaling af dagpenge efter § 55, stk. 8, 1. pkt., ikke ved opgørelsen af perioderne efter stk. 2, 1. pkt., og stk. 4.

Det foreslås, at der i § 73, stk. 11, indsættes som 2. pkt., at medlemmer, hvis ret til supplerende dagpenge udløber i perioden fra og med den 1. november 2021 til og med den 31. december 2021 som følge af suspension af perioden med ret til supplerende dagpenge efter stk. 11, har ret til supplerende

dagpenge i en periode svarende til perioden nævnt i 1. pkt., dog højst til og med den 28. februar 2022.

Forslaget betyder, at personer, som blev omfattet af forlængelsen af perioden med ret til supplerende dagpenge i 2 måneder, jf. § 73, stk. 10, også vil blive omfattet af suspensionen af forbrug af perioden med ret til supplerende dagpenge med 2 måneder, som forudsat i aftale af 16. december 2020 mellem regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Konservative og Alternativet om tillæg til aftale om genåbning af generelle kompensationsordninger.

Herefter vil ingen dagpengemodtagere, som konsekvens af den aftalte suspension, miste retten til de to måneders forlængelse af perioden med supplerende dagpenge, som indgår i aftale om udvidelse af hjælpepakker af 27. oktober 2020. Udmøntningen vil desuden sikre sammenhæng mellem den forlængede dagpengeret og suspensionen, så ingen vil kunne opbruge deres dagpengeret i perioden den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Efter gældende regler i § 84, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. har et medlem af en arbejdsløshedskasse ret til dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag (G-dage) fra arbejdsgiveren ved afskedigelse, hjemsendelse, ophør af opgave- og tidsbestemt akkord og lignende. Seniormedlemmer, jf. § 44 i loven, har ikke ret til G-dage.

Det følger videre af bestemmelsen, at dagpengegodtgørelsen fastsættes som dagpengebeløbet pr. dag opgjort efter § 47, stk. 2, for fuldtidsforsikrede, svarende til 892 kr. (2021 niveau). Ved ledighed på 4 timer eller derunder betaler arbejdsgiveren en dagpengegodtgørelse svarende til halvdelen af beløbet, svarende til 446 kr. (2021 niveau). Ved ledighed på over 4 timer betaler arbejdsgiveren fuld dagpengegodtgørelse.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.4.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at der i § 84 indsættes som stk. 12, at uanset stk. 1, 1. pkt., skal arbejdsgiveren ikke betale godtgørelse til medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som bliver omfattet af en hjemsendelse eller arbejdsfordeling etableret efter overenskomst eller kollektiv aftale fra og med lovens ikrafttræden til og med den 18. marts 2021.

Ved hjemsendelse forstås, at en arbejdsgiver i henhold til overenskomst eller anden aftale mellem overenskomstens parter eller faglig kutyme "suspenderer" eller ophæver ansættelsesforholdet med lønfrigørende virkning og uden overholdelse af de opsigelsesvarsler, de ansatte ellers har krav på. Hjemsendelsen skal være begrundet i et eller flere for-

hold, som fremgår af overenskomsten eller kutymen, f.eks. på grund af vejrmæssige forhold eller materialeangel m.v.

Ved arbejdsfordeling forstås, at en arbejdsgiver i henhold til overenskomst, faglig kutyme eller kollektiv aftale midlertidigt nedsætter arbejdstiden uden overholdelse af de opsigelsesvarsler, de ansatte ellers har krav på, og således at der kun skal betales løn for den tid, de ansatte udfører arbejde.

Ret til dagpenge under en arbejdsfordeling fremgår af § 47 i bekendtgørelse nr. 1588 af 18. december 2018 om udbetaling af dagpenge, som ændret ved bekendtgørelse nr. 192 af 12. marts 2020, betinget af:

Arbejdsfordelingen skal være aftalt ved kollektiv overenskomst eller ved anden kollektiv aftale om midlertidig nedsættelse af arbejdstiden for at undgå afskedigelser.

Arbejdsfordelingen skal anmeldes til jobcenteret senest samtidig med, den træder i kraft.

Arbejdstiden skal enten være nedsat med mindst 2 hele dage pr. uge eller med 1 uges arbejde på fuld tid fulgt af 1 uges ledighed. Fordelingen kan dog også være tilrettelagt med 2 ugers arbejde på fuld tid fulgt af 1 uges ledighed eller med 2 ugers arbejde på fuld tid fulgt af 2 ugers ledighed. Det er muligt at skifte til en anden af de anførte mulige tilrettelæggelser af en arbejdsfordeling, når en cyklus i en arbejdsfordeling er afsluttet.

Arbejdsfordelingen skal omfatte enten en virksomhed som helhed, en virksomhedsafdeling eller en bestemt produktionsenhed i virksomheden.

Arbejdsfordelingen skal indeholde en frigørelsesmulighed for de medlemmer, der er omfattet af ordningen, så det enkelte medlem uden varsel kan sige op for at overtage andet arbejde med en længere arbejdstid.

Forslaget betyder, at arbejdsfordelinger/hjemsendelser, som er startet forud for lovens ikrafttræden, og hvor de ledige dage vil ligge efter lovens ikrafttræden, ikke vil blive omfattet af suspensionen.

For hjemsendelser/arbejdsfordelinger, der starter forud for den 18. marts 2021, og hvor de ledige dage ligger efter denne dato, vil arbejdsgiveren ikke skulle betale for G-dage, da pligten til at betale G-dage vil være suspenderet på det tidspunkt, hvor medlemmet omfattes af arbejdsfordelingen/hjemsendelse.

I de tilfælde, hvor en arbejdsgiver endnu ikke har betalt G-dage ved suspensionsordningens ikrafttræden, vil betalingspligten ikke bortfalde, og reglerne i § 84 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. vil finde anvendelse, hvorefter arbejdsløsheds-kassen kan bistå medlemmet med inddrivelsen af beløbet, herunder at arbejdsløsheds-kassen kan udlægge beløbet på arbejdsgiverens vegne.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Efter gældende regler i § 26 c, stk. 3, i lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 107 af 2. februar 2020 med senere ændringer, træffer kommunen for sygemeldte, som når til udløbet af forlængelsesperioden efter stk. 1 eller 2, inden udløbet af forlængelsesperioden, afgørelse om, hvorvidt personen fortsat har ret til udbetaling af sygedagpenge efter reglerne i § 24, stk. 1, og § 27, stk. 1, i loven, eller personen har ret til at få et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse efter § 24, stk. 2, i loven.

Efter gældende regler i § 26 d, stk. 3, i loven træffer kommunen for sygemeldte, som når til udløbet af forlængelsesperioden efter stk. 1 eller 2, inden udløbet af forlængelsesperioden, afgørelse om, hvorvidt personen fortsat har ret til udbetaling af sygedagpenge efter bestemmelserne i § 27, stk. 1, i loven, eller personen har ret til at få et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse efter § 27, stk. 3, i loven.

Efter gældende regler i § 26 e, stk. 3, i loven træffer kommunen for sygemeldte, som når til udløbet af forlængelsesperioden efter stk. 1 eller 2, inden udløbet af forlængelsesperioden, afgørelse om, hvorvidt sygedagpengeperioden kan forlænges efter § 24 a, stk. 6, eller § 24 b, stk. 1, i loven, eller personen har ret til at få et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse efter § 24 c i loven.

Efter gældende regler i § 26 f i loven har en sygedagpengemodtager, der efter § 24, stk. 2, § 24 c, stk. 1, eller § 27, stk. 3, i perioden fra og med den 1. november 2020 til og med den 31. januar 2021 skal overgå til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, i de første 3 måneder fra det tidspunkt, hvor personen skulle overgå til jobafklaringsforløbet, ret til fortsat at få udbetalt sygedagpenge i stedet for at overgå til jobafklaringsforløbet. Kommunen træffer ved sin afgørelse om, at sygedagpengene skal ophøre efter § 24, stk. 2, § 24 c, stk. 1, eller § 27, stk. 3, samtidig afgørelse om forlængelsen efter 1. pkt. og om datoen for, hvornår den sygemeldte skal overgå til jobafklaringsforløbet med ressourceforløbsydelse.

For gældende ret om uarbejdsdygtighed, revurdering og forlængelse m.m. henvises til afsnit 2.5.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 26 g, stk. 1, 1. pkt., at en sygedagpengemodtager, der efter § 24, stk. 2, § 24 c, stk. 1, § 26 f eller § 27, stk. 3, i perioden fra og med den 1. februar 2021 til og med den 28. februar 2021 skal overgå til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, i 1 måned fra det tidspunkt, hvor personen skulle overgå til jobafklaringsforløbet, har ret til fortsat at få udbetalt sygedagpenge i stedet for at overgå til jobafklaringsforløbet, jf. dog stk. 2.

Forslaget betyder, at disse personer vil få ret til fortsat at få udbetalt sygedagpenge i 1 måned i stedet for at overgå til

jobafklaringsforløb, idet overgangen til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse udskydes i 1 måned.

Eksempel:

En person har den 10. januar 2021 fået udbetalt sygedagpenge i mere end 22 uger i de 9 forudgående kalendermåneder og når dermed revurderingstidspunktet i § 24, stk. 1, i loven med udgangen af januar 2021. Her skal kommunen inden udgangen af januar 2021 tage stilling til, om sygedagpengeudbetalingen kan forlænges efter en af mulighederne i § 27, stk. 1, i loven. Er dette ikke tilfældet, skulle personen den 1. februar 2021 efter gældende regler overgå til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, jf. § 24, stk. 2, i loven, men personen vil efter de foreslåede regler i stedet få ret til at få forlænget sin sygedagpengeudbetaling med 1 måned, dvs. til og med udgangen af februar 2021. Kommunen vil skulle træffe sin afgørelse herom efter de almindelige regler, dvs. inden udgangen af januar 2021.

Forslaget betyder, at både sygedagpengemodtagere, der ikke har fået forlænget sygedagpengeudbetalingen efter de almindelige eller de midlertidige regler, og sygedagpengemodtagere, hvor sygedagpengeudbetalingen en eller flere gange har været forlænget efter de almindelige og/eller de midlertidige regler om forlængelse, vil kunne være omfattet af bestemmelsen.

Det afgørende i forhold til de almindelige regler vil være, om kommunen vurderer, at udbetalingen af sygedagpenge ikke kan forlænges eller ikke kan forlænges yderligere, og at personen derfor vil skulle have tilbud om at overgå til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse.

For personer, der har fået forlænget udbetalingen af sygedagpenge efter § 26 f, og som skulle overgå til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse i februar 2021, henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 26 g, stk. 2 nedenfor.

Lovens almindelige betingelser vil skulle være opfyldt. Det vil sige, at sygedagpengeudbetalingen i den foreslåede forlængelsesperiode f.eks. vil skulle ophøre, hvis personen ikke længere opfylder den grundlæggende betingelse om at være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom, jf. lovens § 7. Endvidere vil lovens øvrige bestemmelser gælde, herunder klagereglerne, kommunens opfølgingsindsats m.v. Hvis der undervejs træffes afgørelse om, at personen f.eks. er berettiget til førtidspension eller ressourceforløb, vil retten til sygedagpenge ophøre efter de almindelige regler.

Det foreslås i § 26 g, stk. 1, 2. pkt., at kommunen ved sin afgørelse om, at sygedagpengene skal ophøre efter § 24, stk. 2, § 24 c, stk. 1, eller § 27, stk. 3, samtidig træffer afgørelse om forlængelsen efter 1. pkt. og om datoen for, hvornår den sygemeldte skal overgå til jobafklaringsforløbet med ressourceforløbsydelse.

Forslaget betyder, at når kommunen træffer afgørelse om, at sygedagpengemodtageren ikke opfylder betingelserne i

en af forlængelsesreglerne og dermed skal ophøre med at modtage sygedagpenge og overgå til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, vil kommunen samtidig skulle træffe afgørelse om den midlertidige forlængelse af sygedagpengeperioden og om den dato (1 måned senere), hvor den sygemeldte efter de foreslåede regler vil skulle overgå til jobafklaringsforløbet, hvis personen fortsat er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Kommunen vil således ikke skulle tage stilling til, om personen undervejs eller efter den ekstra måned f.eks. ville kunne opfylde betingelserne i en af forlængelsesreglerne i § 27, stk. 1, i loven.

Da udbetalingen af sygedagpenge efter de almindelige regler ikke ophører, før kommunen har truffet en gyldig afgørelse herom, vil forlængelse af udbetalingen tidligst skulle regnes fra det tidspunkt, hvor kommunen har truffet en gyldig afgørelse om ophør af sygedagpengene og overgang til jobafklaringsforløbet med ressourceforløbsydelse.

Den sygemeldte kan efter de almindelige regler klage over kommunens afgørelse, herunder over afgørelsen om ikke at forlænge udbetalingen af sygedagpenge samt over, at personen 1 måned senere vil skulle overgå til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse. Klagefristen regnes som sædvanligt fra afgørelsesdatoen og dermed ikke fra f.eks. datoen for overgangen til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse.

Retten til midlertidig forlængelse af sygedagpengeudbetalingen vil ikke give ret til dobbeltforsørgelse og vil således ikke gælde, hvis personen f.eks. får tilkendt ret til førtidspension, fleksjob eller ressourceforløb. Her vil sygedagpengene ophøre efter de almindelige regler.

Sygedagpengelovens almindelige betingelser vil skulle være opfyldt i den foreslåede forlængelsesperiode. Det vil sige, at sygedagpengene vil skulle ophøre, hvis personen ikke længere er uarbejdsdygtig efter § 7 i loven, og personen vil skulle medvirke til sagens opfølgning. Endvidere vil lovens øvrige bestemmelser gælde, herunder reglerne om arbejdsgivers ret til refusion, kommunens opfølgingsindsats, klage-reglerne m.v.

Det foreslås i § 26 g, stk. 2, at for personer, hvor kommunen har truffet afgørelse efter § 26 f om, at sygedagpengeudbetalingen skal ophøre, og personen i perioden fra og med den 1. februar 2021 til og med den 28. februar 2021 skal overgå til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, træffer kommunen inden ophøret af sygedagpenge og overgang til jobafklaringsforløbet fornyet afgørelse om, hvorvidt udbetalingen kan forlænges efter bestemmelserne i § 24 a, stk. 6, § 24 b, stk. 1, eller § 27, stk. 1, nr. 1-7. Kan udbetalingen ikke forlænges efter disse bestemmelser, træffer kommunen afgørelse om forlængelsen efter stk. 1.

Forslaget betyder, at kommunen igen skal tage stilling til, om udbetalingen af sygedagpenge kan forlænges efter de almindelige regler i loven for personer, hvor kommunen har truffet afgørelse efter § 26 f om, at sygedagpengeudbetalin-

gen skal ophøre, og personen i perioden fra og med den 1. februar 2021 til og med den 28. februar 2021 skal overgå til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse. Hvis personen fortsat ikke opfylder betingelserne for, at udbetalingen kan forlænges efter de almindelige regler, træffer kommunen afgørelse efter den foreslåede § 26 g, stk. 1. Klagefristen regnes som sædvanligt fra afgørelsesdatoen og dermed ikke fra f.eks. datoen for overgangen til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, jf. ovenfor i bemærkningerne til den foreslåede § 26 g, stk. 1.

Det vil sige, at sager, der er afgjort efter § 26 f, og som ophører i den fastsatte periode, får en ekstra vurdering, inden udbetalingen evt. skal forlænges 1 måned efter den foreslåede § 26 g.

Eksempel:

En person har fået forlænget sygedagpengeperioden efter § 27 i loven. Personen nåede den 27. november 2020 til udløbet af den forlængelsesperiode, der er fastsat i § 27, stk. 1, nr. 2 eller 3, i loven eller opfyldte ikke længere betingelserne i den regel, sygedagpengene er forlænget efter. Derfor tog kommunen til, om sygedagpengeudbetalingen kunne forlænges efter en af de øvrige muligheder i § 27, stk. 1, i loven. Da dette ikke var tilfældet, skulle personen overgå til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, jf. § 27, stk. 3, i loven, men personen fik i stedet ret til at få forlænget sin sygedagpengeudbetaling med 3 måneder fra den dato, hvor personen skulle overgå til jobafklaringsforløbet.

Det kan være en person, hvor sygedagpengene var forlænget i 69 uger, fordi personens arbejdssevne skulle klarlægges, jf. § 27, stk. 1, nr. 2, i loven. Personen nåede den 27. november 2020 til det tidspunkt, hvor sygedagpengene havde været forlænget i 69 uger. Da der ikke kunne ske forlængelse efter en af de øvrige bestemmelser i § 27, stk. 1, i loven, fik personen ret til at få forlænget sin sygedagpengeudbetaling i 3 måneder fra den dato, hvor personen skulle være overgået til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse. Kommunen traf derfor afgørelse om, at personen efter den 27. november 2020 ikke opfyldte betingelserne for at få udbetalingen forlænget efter bestemmelserne i § 27, stk. 1, i loven, og at udbetalingen af sygedagpenge derfor skulle ophøre. Desuden traf kommunen afgørelse om datoen for ophøret af sygedagpenge (dvs. den 27. februar 2021 og overgang til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse den 28. februar 2021.)

Kommunen skal efter de foreslåede regler nu tage fornyet stilling til, om sygedagpengeudbetalingen kan forlænges efter reglerne i § 27, stk. 1, i loven. Hvis dette ikke er tilfældet, træffer kommunen inden den 27. februar 2021 afgørelse efter den foreslåede § 26 g, stk. 1, om den midlertidige forlængelse af sygedagpengeperioden og om den dato (1 måned senere, dvs. den 27. marts 2021), hvor den sygemeldte vil skulle overgå til jobafklaringsforløbet, hvis personen fortsat er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom.

Eksempel:

En person, der i sin tid på grund af livstruende, alvorlig sygdom fik ret til sygedagpenge efter reglerne i § 24 a, stk. 6, eller § 24 b, stk. 1, i loven. Personen skulle den 10. juli 2020 ophøre med sygedagpenge, fordi personen ikke længere havde en livstruende, alvorlig sygdom. Personen fik ret til at få forlænget sygedagpengene i 3 måneder til den 10. oktober 2020 efter § 26 b i loven. Herefter fik personen ret til at få forlænget udbetalingen af sygedagpenge i 1 måned til den 10. november 2020, efter § 26 e, stk. 2, i loven. Personen fik derpå ret til at få forlænget udbetalingen af sygedagpenge frem til den 10. februar 2021, hvorefter personen uden fornyet afgørelse skulle overgå til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse.

Kommunen skal efter de foreslåede regler nu tage stilling til, om sygedagpengeudbetalingen kan forlænges efter reglerne i § 24 a, stk. 6, eller § 24 b, stk. 1, i loven. Hvis dette ikke er tilfældet, træffer kommunen inden den 10. februar 2021 afgørelse efter den foreslåede § 26 g, stk. 1, om den midlertidige forlængelse af sygedagpengeperioden og om den dato (1 måned senere, dvs. den 10. marts 2021), hvor den sygemeldte vil skulle overgå til jobafklaringsforløbet, hvis personen fortsat er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom.

Til § 3

Til nr. 1

Det fremgår af gældende regler i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 981 af 23. september 2019 med senere ændringer, at hjælpen til et ægtepar eller en ugift person nedsættes, når ægteparret eller den ugifte person har modtaget hjælp i sammenlagt 1 år inden for 3 år, og ægtefællen eller den ugifte person ikke opfylder kravet om 225 timers ordinært og ustyttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder. I visse tilfælde kan perioden på de 12 kalendermåneder, inden for hvilken arbejdskravet skal være opfyldt, forlænges. En forlængelse kan bl.a. ske på baggrund af egen sygdom, barsel m.v. Der er 6 grunde, der kan begrunde en forlængelse af 12-månedersperioden, jf. § 13 f, stk. 12, i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 981 af 23. september 2019.

Som udgangspunkt er alle modtagere af kontanthjælp m.v. omfattet af 225-timersreglen. Dog er personer, hvis arbejdssevne vurderes at være så begrænset, at de ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, ikke omfattet af kravet.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.6.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Af den gældende regel i § 13 h, stk. 2, i loven fremgår, at perioden på 12 kalendermåneder for både en ægtefælle, jf. § 13 f, stk. 1, nr. 2, og stk. 3, nr. 2, og en ugift person, jf. § 13 f, stk. 6, nr. 2, i loven, ud over mulighederne for

forlængelse af 12-månedersperioden efter § 13 f, stk. 12, i loven forlænges med perioden fra og med den 9. marts 2020 til og med den 8. september 2020 på grund af covid-19.

Af den gældende regel i § 13 h, stk. 3, i loven fremgår, at perioden på 12 kalendermåneder for både en ægtefælle, jf. § 13 f, stk. 1, nr. 2, og stk. 3, nr. 2, og en ugift person, jf. § 13 f, stk. 6, nr. 2, ud over mulighederne for forlængelse af 12-månedersperioden efter stk. 2 og § 13 f, stk. 12, vil kunne forlænges med perioden fra og med den 1. november 2020 til og med den 31. januar 2021 på grund af covid-19.

Af den gældende regel i § 13 h, stk. 4, i loven fremgår, at forlængelsen i stk. 2 og 3 indgår i § 13 f, stk. 13, på tilsvarende måde som en forlængelse efter § 13 f, stk. 12.

Af den gældende regel i § 13 h, stk. 5, i loven fremgår, at stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse for modtagere af uddannelses- eller kontanthjælp, som er omfattet af § 10 g, stk. 1, og § 10 i, stk. 1.

Det foreslås, at i § 13 h, *stk. 3*, i loven ændres »31. januar 2021« til: »28. februar 2021«.

Med forslaget til ændringen i § 13 h, stk. 3, i loven, hvor »31. januar 2021« ændres til: »28. februar 2021«, sker der en yderligere forlængelse af 12-månedersperioden i 225-timersreglen. Med forslaget suspenderes 225-timersreglen i perioden fra og med den 1. februar 2021 til og med den 28. februar 2021, således at perioden skal anses for endnu en forlængelsesgrund.

Den foreslåede lovændring indebærer, at perioden i § 13 h, stk. 3, i loven vil blive forlænget med yderligere en måned fra og med den 1. februar 2021 til og med den 28. februar 2020, således at perioden fra og med den 1. november 2020 til og med den 28. februar 2021 samlet set skal anses for en forlængelsesgrund. Personer vil i perioden således ikke få nedsat hjælpen, og hjælpen vil ikke bortfalde i perioden som følge af, at de ikke har opfyldt betingelsen om at have haft 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Eventuelle arbejdstimer med ordinært og ustøttet arbejde i perioden fra og med den 1. februar 2021 til og med den 28. februar 2021 vil skulle medregnes til at opfylde kravet om 225 timers arbejde, ligesom det er gældende for de øvrige forlængelsesgrunde for både personer, som skulle have haft deres hjælp nedsat, eller hvor hjælpen skulle bortfalde i ovennævnte periode, og for personer, som endnu ikke skulle have deres hjælp nedsat, eller hvor hjælpen ikke skulle bortfalde i perioden.

Administrationen af den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 13 h, stk. 3, i loven vil skulle følge de samme regler, som i øvrigt er gældende for personer, som får forlænget 12-månedersperioden efter § 13 h i loven.

Til § 4

Det foreslås i stk. 1, at loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende, da der ønskes så tidlig en ikrafttræden, som folketingsbehandlingen muligvis.

Det foreslås i stk. 2, at lovforslaget vil kunne stadfæstes straks efter dets vedtagelse.

Ifølge grundlovens § 42, stk. 7, kan et lovforslag, som kan undergives folkeafstemning, i særdeles påtrængende tilfælde stadfæstes straks efter dets vedtagelse, når forslaget indeholder bestemmelse herom.

I den forbindelse bemærkes, at forslaget vil skulle medvirke til at afbøde de negative økonomiske konsekvenser, som spredningen af covid-19 allerede har og vil kunne få, og at det er afgørende, at dette vil ske snarest. Da de foreslåede tiltag tidligst vil kunne finde sted efter lovens ikrafttrædelse er det derfor nødvendigt, at disse træder i kraft så hurtigt som muligt for at sikre, at virksomhederne kan tage de foreslåede tiltag i brug med det samme for at undgå afskedigelser, og af hensyn til, at de personer, som er omfattet af den midlertidige forlængelse af retten til sygedagpenge, får en hurtig afklaring i forhold til deres videre forsørgelsesgrundlag efter 31. januar 2021. Endvidere er det nødvendigt, at de foreslåede tiltag træder i kraft så hurtigt som muligt af hensyn til, at arbejdsløshedskasserne og kommunerne kan iværksætte de fornødne tiltag efter lovens ikrafttræden med henblik på, at der i praksis kan administreres efter de nye regler snarest muligt.

Da de love, som i lovforslaget foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne og Grønland og ikke kan sættes i kraft for disse dele af riget, vil dette lovforslag ikke gælde for Færøerne og Grønland.

Til § 5

Det foreslås, at for personer, der er omfattet af § 13 h, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 981 af 23. september 2019 med senere ændringer, hvor kommunen forud for denne lovs ikrafttræden har truffet en afgørelse om nedsættelse eller bortfald af hjælpen efter § 13 g og § 26, stk. 5-8, der endnu ikke er effektueret, skal kommunen tilbagekalde afgørelsen og samtidig skriftligt orientere personen om, at der er grundlag for en udskydelse af bortfaldsdatoen som følge af forlængelsen af 12-månedersperioden.

Det betyder, at hvis en person har modtaget en afgørelse forud for lovens ikrafttræden om, at den pågældendes hjælp vil blive nedsat, eller at hjælpen vil bortfalde som følge af, at personen ikke har opfyldt arbejdskravet på 225 timers ordinært og ustøttet arbejde, jf. § 13 f, § 13 g og § 26, stk. 5-8, i perioden fra og med den 1. februar 2021 til og med den 28. februar 2021, men afgørelsen endnu ikke er effektueret, vil kommunen skulle tilbagekalde afgørelsen. Kommunen vil samtidig skriftligt skulle orientere personen om, at denne vil få udskudt datoen for nedsættelse eller bortfald af hjælpen som følge af forlængelsen af 12-månedersperioden, jf. forslaget til ændring af § 13 h, stk. 3.

Kommunen vil endvidere, som efter de gældende regler i bekendtgørelse om kommunernes pligt til varsling, vejledning m.v. af modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, hvis hjælp kan bortfalde eller blive nedsat som følge

af 225-timersreglen, skulle orientere en person om, hvornår hjælpen herefter forventes at skulle nedsættes eller bortfalde, hvis personen ikke har opfyldt arbejdskravet på dette tidspunkt.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 199 af 11. marts 2020, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 274 af 26. marts 2020, § 2 i lov nr. 473 af 22. april 2020, § 1 i lov nr. 960 af 26. juni 2020, § 1 i lov nr. 1337 af 11. september 2020, § 1 i lov nr. 1642 af 19. november 2020 og senest ved § 2 i lov nr. 1964 af 15. december 2020, foretages følgende ændringer:

§ 55

Stk. 1-6...

Stk. 7. Uanset stk. 1, 1. pkt., og stk. 2 medregnes perioder efter stk. 4, 2. pkt., ikke i opgørelsen af forbruget af dagpengeperioderne fra og med den 1. marts 2020 til og med den 31. august 2020. Stk. 5, nr. 1-3, finder ikke anvendelse i perioderne fra og med den 1. marts 2020 til og med den 31. august 2020.

1. I § 55, *stk. 7, 1. og 2. pkt.*, indsættes efter »den 31. august 2020«: »og fra og med den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021«, og som *3. pkt.* indsættes: »1. pkt. omfatter også medlemmer, som havde ret til dagpenge efter stk. 8, den 31. december 2020.«

§ 55

Stk. 1-7...

Stk. 8. Uanset stk. 1, 1. pkt., og stk. 2 har et medlem i umiddelbar forlængelse af udløbet af dagpengeperioden i stk. 1, 1. pkt., og eventuel forlænget dagpengeperiode efter stk. 2 i perioden fra og med den 1. november 2020 til og med den 31. oktober 2021 ret til dagpenge inden for en periode på 2 måneder svarende til højst 320,66 timer. Stk. 2 og 5 finder ikke anvendelse efter udløbet af perioden med dagpenge i 1. pkt.

2. I § 55, *stk. 8*, indsættes som *3. pkt.*:

»Medlemmer, hvis dagpengeret udløber i perioden fra og med den 1. november 2021 til og med den 31. december 2021 som følge af suspension af dagpengeperioden efter stk. 7, fra og med den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021, har ret til dagpenge i en periode svarende til perioden nævnt i 1. pkt., dog højst til og med den 28. februar 2022.«

§ 56 a

Stk. 1-8...

Stk. 9. Uanset stk. 1, 2. pkt., medregnes perioden fra og med den 1. marts 2020 til og med den 31. august 2020 ikke i op-

3. I § 56 a, *stk. 9, 1., 2. og 3. pkt.*, indsættes efter »den 31. august 2020«: »og

gørelsen af 4-månedersperioden. Stk. 5, nr. 1-3, finder ikke anvendelse i perioden fra og med den 1. marts 2020 til og med den 31. august 2020. Løntimer, som er indberettet til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister, i perioden fra og med den 1. marts 2020 til og med den 31. august 2020, medregnes ved opgørelsen efter stk. 2.

§ 60

Stk. 1-8...

Stk. 9. Uanset stk. 1, 1. pkt., og stk. 3 indgår udbetaling af supplerende dagpenge i perioden fra og med den 1. marts 2020 til og med den 31. august 2020 ikke i opgørelsen af forbrug af retten til supplerende dagpenge.

§ 60

Stk. 1-9...

Stk. 10. Ved opgørelsen af perioderne i stk. 1, 1. pkt., og stk. 3 medregnes udbetaling af dagpenge efter § 55, stk. 8, 1. pkt., ikke.

§ 73

Stk. 1-9...

Stk. 10. Uanset stk. 2, 1. pkt., og stk. 4 indgår udbetaling af supplerende dagpenge i perioden fra og med den 1. marts 2020 til og med den 31. august 2020 ikke i opgørelsen af forbrug af retten til supplerende dagpenge.

§ 73

Stk. 1-10...

fra og med den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021«.

4. I § 60, stk. 9, indsættes efter »den 31. august 2020«: »og fra og med den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021«, og som 2. pkt. indsættes: »1. pkt. omfatter også medlemmer, som havde ret til dagpenge efter stk. 10, den 31. december 2020.«

5. I § 60, stk. 10, indsættes som 2. pkt.:

»Medlemmer, hvis ret til supplerende dagpenge udløber i perioden fra og med den 1. november 2021 til og med den 31. december 2021 som følge af suspension af perioden med ret til supplerende dagpenge efter stk. 9, har ret til supplerende dagpenge i en periode svarende til perioden nævnt i 1. pkt., dog højst til og med den 28. februar 2022.«

6. I § 73, stk. 10, indsættes efter »den 31. august 2020«: »og fra og med den 1. januar 2021 til og med den 28. februar 2021«, og som 2. pkt. indsættes: »1. pkt. omfatter også medlemmer, som havde ret til dagpenge efter stk. 11, den 31. december 2020.«

7. I § 73, stk. 11, indsættes som 2. pkt.:

Stk. 11. Ved opgørelsen af perioderne i stk. 2, 1. pkt., og stk. 4 medregnes udbetaling af dagpenge efter § 55, stk. 8, 1. pkt., ikke.

»Medlemmer, hvis ret til supplerende dagpenge udløber i perioden fra og med den 1. november 2021 til og med den 31. december 2021 som følge af suspension af perioden med ret til supplerende dagpenge efter stk. 10, har ret til supplerende dagpenge i en periode svarende til perioden nævnt i 1. pkt., dog højst til og med den 28. februar 2022.«

§ 84

Stk. 1-11...

8. I § 84 indsættes som *stk. 12*:

»*Stk. 12.* Uanset stk. 1, 1. pkt., skal arbejdsgiveren ikke betale godtgørelse til medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som bliver omfattet af en hjemsendelse eller arbejdsfordeling etableret efter overenskomst eller kollektiv aftale fra og med lovens ikrafttræden til og med den 18. marts 2021.«

§ 2

I lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 107 af 2. februar 2020, som ændret bl.a. ved lov nr. 275 af 26. marts 2020, § 3 i lov nr. 473 af 22. april 2020, § 2 i lov nr. 960 af 26. juni 2020, § 1 i lov nr. 1335 af 11. september 2020, § 2 i lov nr. 1642 af 19. november 2020, og senest ved § 1 i lov nr. 2204 af 29. december 2020, foretages følgende ændring:

1. Efter § 26 f indsættes i *kapitel 8 a*:

»§ 26 g. En sygedagpengemodtager, der efter § 24, stk. 2, § 24 c, stk. 1, § 26 f eller § 27, stk. 3, i perioden fra og med den 1. februar 2021 til og med den 28. februar 2021 skal overgå til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, har i 1 måned fra det tidspunkt, hvor personen skulle overgå til jobafklaringsforløbet, ret til fortsat at få udbetalt sygedagpenge i stedet for at overgå til jobafklaringsforløbet, jf. dog stk. 2. Kommunen træffer ved sin afgørelse om, at sygedagpengene skal ophøre efter § 24, stk. 2, § 24 c, stk. 1, eller § 27, stk. 3, samtidig afgørel-

se om forlængelsen efter 1. pkt. og om datoen for, hvornår den sygemeldte skal overgå til jobafklaringsforløbet med resourceforløbsydelse.

Stk. 2. For sygedagpengemodtagere, hvor kommunen har truffet afgørelse efter § 26 f om, at sygedagpengeudbetalingen skal ophøre, og personen i perioden fra og med den 1. februar 2021 til og med den 28. februar 2021 skal overgå til et jobafklaringsforløb med resourceforløbsydelse, træffer kommunen inden ophøret af sygedagpenge og overgang til jobafklaringsforløbet fornyet afgørelse om, hvorvidt udbetalingen kan forlænges efter bestemmelserne i § 24 a, stk. 6, § 24 b, stk. 1, eller § 27, stk. 1, nr. 1-7. Kan udbetalingen ikke forlænges efter disse bestemmelser, træffer kommunen afgørelse om forlængelsen efter stk. 1.«

§ 3

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 981 af 23. september 2019, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 473 af 22. april, § 1 i lov nr. 525 af 27. april 2020, lov nr. 959 af 26. juni 2020 og senest ved § 3 i lov nr. 1642 af 19. november 2020, foretages følgende ændring:

§ 13 h

Stk. 1-2...

Stk. 3. Perioden på 12 kalendermåneder for både en ægtefælle, jf. § 13 f, stk. 1, nr. 2, og stk. 3, nr. 2, og en ugift person, jf. § 13 f, stk. 6, nr. 2, vil ud over mulighederne for forlængelse af 12-månedersperioden efter stk. 2 og § 13 f, stk. 12, kunne forlænges med perioden fra og med den 1. november 2020 til og med den 31. januar 2021 på grund af covid-19.

Stk. 4-5...

1. I § 13 h, stk. 3, ændres: »31. januar 2021« til: »28. februar 2021«.